

2012MME01

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Milieu, Mobiliteit en Economie van 9 januari 2012

Aanwezig:

ing. H.N. Scherer (voorzitter), dhr. R. van Lunteren (gedeputeerde), drs. R.E. de Vries (gedeputeerde), dhr. M.A.M. Beks (GroenLinks), dhr. Z. el Yassini (VVD), dhr. A. Essousi (PvdA), dhr. J. Fastl (GroenLinks), mw. mr. P. van de Geest (PvdD), ir. H. Graaff (CDA), drs. C. de Heer (ChristenUnie), ir. N.J.P. Hoefnagels (D66), mw. W.M.M. Hoek (50PLUS), ir. H. IJssennagger (PVV), drs. J.A.J. Konings (VVD), dhr. A.M. Meijer (SP), mw. H. Nap (CDA), ir. J.P.M. Peters (D66), dhr. A.J. Schaddelee (ChristenUnie), drs. G.J.J. Smakman (D66), mr. D.S.L. Tuijnman (VVD), drs. W.J. Ubaghs (PVV) en mr. E. de Vries (PvdA);

van ambtelijke zijde aanwezig:

dr. R.J. Poort (adjunctgriffier) en mw. M.J. Strijbos-Vermeulen (verslag);

afwezig:

ing. R. Roos (50PLUS), dhr. C. Westerlaken (CDA) en dhr. W. van Wikselaar (SGP).

1. Opening

De voorzitter wenst de aanwezigen een gezond en gelukkig nieuw jaar toe.

De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom.

Berichten van verhindering zijn ontvangen van de heren Roos, Van Wikselaar en Westerlaken.

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

2. Mededelingen en ingekomen stukken

- Maandag 16 januari aanstaande is er een informatieve bijeenkomst van 12.30 uur tot 14.00 uur met de commissie RGW in de Vrede van Utrechtzaal. De bijeenkomst heeft als thema Bodem-, water- en milieubeleid.
- Voor de volgende commissievergadering op 13 februari zal 's ochtends een werkbezoek worden gebracht aan Dutch Game Garden. Hier wordt aandacht geschonken aan het UtrechtInc, een onderdeel van het Utrecht Valorisation Center.

De voorzitter geeft het woord aan een spreker.

De heer Van der Meulen spreekt namens een bewonersgroep uit de Utrechtse wijk Zuilen in over het thema economie/duurzame energie.

De inspreektekst van de heer Van der Meulen wordt als bijlage 1 aan dit verslag toegevoegd. Korthedshalve zij daar naar verwezen.

De voorzitter geeft de commissieleden gelegenheid tot het stellen van vragen.

De heer Essousi begreep dat de heer Van der Meulen de businesscase van de gemeente nog niet heeft ingezien, het onderzoek is ook nog niet afgerond. Is dit waar de heer Van der Meulen op doelt?

De heer Van der Meulen merkt op dat hij tot nu toe geen deugdelijke businesscase heeft gezien. Er zijn wel wat cijfers voorgelegd maar het gaat hier om een commercieel initiatief waarbij hij vermoedt dat de partijen de kaarten tegen het lijf zullen houden. Zolang er geen deugdelijk verhaal is, hebben de omwonenden van Lage Weide op basis van eigen kennis en

expertise een businesscase opgesteld. Daaruit komt duidelijk naar voren dat het een op zijn minst zeer risicovolle onderneming is die de overheid veel geld kan gaan kosten. De voorzitter dankt de inspreker voor zijn inbreng.

- De SP-fractie heeft gedeputeerde De Vries geattendeerd op een bericht over een ontgrondingsvergunning in de buurt van Amersfoort. Vooruitlopend op een uitgebreider antwoord laat gedeputeerde De Vries weten dat de afdeling Handhaving vandaag ter plekke gaat kijken en zo nodig handhavend zal optreden.

De voorzitter memoreert de afgesproken procedure inzake de ingekomen stukken. Die procedure is dat commissieleden het minimaal vier dagen tevoren schriftelijk kenbaar maken bij de griffie als zij iets willen zeggen over een ingekomen stuk.

Ingekomen stukken

2.1. Afschrift brief aan advocatenkantoor Driessens: Beleggingsmaatschappij Van den Berg Advies bodemonderzoek aan Zandpad 44 te Maarssen

Dit wordt voor kennisgeving aangenomen.

2.2. Memo GS van gedeputeerde Van Lunteren: Denktank Duurzame Energie

Dit wordt voor kennisgeving aangenomen.

2.3. CAP Bunschoten: Moeilijkheden omtrent biovergistingsinstallaties van de firma Van de Groep in Spakenburg

Mevrouw Van de Geest heeft hierover schriftelijke vragen gesteld. Gedeputeerde De Vries legt uit dat hij de eerste vraag nu kan beantwoorden, maar dat het antwoord op de tweede en derde vraag nader uitgewerkt wordt en via een schriftelijk memorandum naar de commissieleden toe zal komen.

Wat de eerste vraag betreft: het college is op de hoogte van de brief. De installatie wordt regelmatig gecontroleerd, handhavers gaan er naar toe om geurmonsters te nemen. Tot nu toe heeft G.S. geen actie ondernomen omdat er geen uitsluitel was of er sprake was van geuroverlast voorkomend uit de installatie zelf. Er is overleg met het bedrijf over de inhoud van de vergunning op dit moment, er is overleg over welke waarden daaraan moeten worden toegekend en over de wijze waarop G.S. daar handhavend kan optreden.

Mevrouw Hoek excuseert zich voor het niet tijdig aanleveren van de vragen.

De brief van de Christelijke Arbeiders Partij uit Bunschoten is gericht aan griffie en Statenleden. Mevrouw Hoek doet het verzoek om de brief ook onder de aandacht van de gedeputeerde te brengen.

De voorzitter deelt mee dat, omdat de gedeputeerde de vraag niet kende, hij niet kan reageren.

De heer Meijer vindt dat de voorzitter nu te stringent de regels toepast. In andere commissies is het gebruikelijk dat, hoewel het wenselijk is dat commissieleden tevoren hun vragen inleveren, Statenleden tijdens de commissievergadering zaken aan de orde kunnen stellen. Spreker had de indruk dat de gedeputeerde in staat was om een antwoord te geven en pleit ervoor om hier soepeler mee om te gaan, mits dit binnen de orde past.

De voorzitter zegt toe dit ter harte te zullen nemen. Maandag 16 januari aanstaande is er in het Presidium een evaluatievergadering waarin wordt gesproken over hoe de procedureafspraken worden voortgezet. De commissieleden ontvangen een verslag van deze vergadering.

2.4. Memo de heer Poort: Afgefallen onderzoeksonderwerpen Randstedelijke Rekenkamer De voorzitter laat weten dat dit punt wordt geagendeerd bij de commissie BEM.

2.5. Dhr. Korff de Gidts: Heroverweging 130 km! Voer 80 km zones in rond grote steden, waaronder Utrecht

Naar aanleiding van dit ingekomen stuk geeft de voorzitter het woord aan een inspreker.

De heer G. Cats spreekt in namens het Kracht van Utrecht Initiatief.

De inspreektekst van de heer Cats wordt als bijlage 2 aan dit verslag toegevoegd.

Korthedshalve zij daar naar verwezen.

Over dit onderwerp zijn door drie fracties vragen gesteld.

Mevrouw Van de Geest vraagt naar de reactie van de gedeputeerde op de inspreektekst, gezien de grote risico's die vastzitten aan de verhoging van de maximumsnelheid naar 130 km/u. Ook vraagt zij de gedeputeerde of deze voornemens is om in gesprek te gaan met het Rijk over mogelijkheden tot het behouden of instellen van 80km/u zones op de Ring Utrecht.

De heer Hoefnagels wijst erop dat er binnen de provincies veel ophef is over de plannen om de snelheid op de snelwegen te verhogen van 120 naar 130 respectievelijk van 80 naar 100 km/u. In de laatste Statenvergadering heeft gedeputeerde Van Lunteren aangegeven hiervoor aandacht te zullen vragen daar waar hij met Rijkswaterstaat aan tafel zit.

De D66-fractie zou graag van de gedeputeerde van milieu horen wat de consequenties van deze plannen zijn in relatie tot het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit. In het PMP stellen de Staten dat de uitvoering van het Regionaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit Utrecht maar ook het NSL regionaal worden gemonitord en gefaciliteerd. Spreker zag onlangs een meting in Bunnik bij vochtig weer. De meetwaarden varieerden die dag varieerden van 90 tot 130 microgram per kubieke meter, terwijl 50 microgram per kubieke meter slechts 35 per jaar als daggemiddelde mag voorkomen. Hier spreekt men dus echt over een gezondheidsrisico. De fractie van D66 verzoekt de gedeputeerde om een notitie op te stellen over de consequenties van de plannen voor de luchtkwaliteit in de provincie Utrecht en de mogelijke consequenties daarvan voor het NSL.

De heer E. de Vries dankt de Kracht van Utrecht voor de brief en vraagt om een reactie van het college hierop. De PvdA-fractie heeft enkele vragen:

- Is er provinciaal beleid ontwikkeld met betrekking tot hogere snelheden op de wegen en het tegengaan van overlast voor de burgers en de natuur?
- Wat is het provinciaal beleid en meer specifiek het beleid met betrekking tot het tegengaan van effecten van luchtvervuiling, fijnstof en roet?
- Wat is het beleid bij de bestrijding van hinder, door toename van geluid door hogere snelheden?
- Spreker vraagt het college het volgende door te geven aan de gedeputeerde met volksgezondheid in de portefeuille: wat is het beleid voor de volksgezondheid, zoals de problemen met luchtwegen voor omwonenden en verhoogde stress door slaapgebrek, veroorzaakt door de sneller rijdende auto's?
- Wat is het beleid van de provincie met betrekking tot het reageren op de plannen van de minister? Eén van de gedeputeerden heeft regelmatig contact met de minister van Verkeer, wat is zijn reactie op dergelijke plannen? Wat is de basis van zijn reactie, behalve enthousiasme voor de hogere snelheden?

De heer Meijer meent dat dit alles minder ingewikkeld zou zijn als de Staten tijdens de afgelopen zitting de motie van de SP-fractie hadden aangenomen. De coalitiemeerderheid heeft ervoor gekozen om die motie niet te steunen omdat gedeputeerde Van Lunteren toe heeft gezegd dat hij dit onderwerp van geval tot geval aan de orde zou stellen in Den Haag. Spreker zou graag van de heer Cats vernemen wat hij van die opstelling vindt.

De heer Cats zegt dat, aangezien de minister en de gedeputeerde lid zijn van dezelfde partij, zij elkaar bij informele gelegenheden zullen ontmoeten. Dat lijkt hem een ideale gelegenheid om informeel te spreken over de werkelijke gezondheidssituatie van de Utrechtse burger.

De heer Fastl komt terug op het percentage mensen dat overlijdt aan roet in verhouding tot het percentage verkeersslachtoffers. Echter: dit overlijden kan op hogere leeftijd zijn en bij verkeersslachtoffers op lagere leeftijd. Men rekent bij mobiliteit altijd in voertuigverliesuren. Zou de heer Cats, hoewel het wat cru klinkt, dit kunnen vergelijken in levensverliesjaren? De heer Cats deelt mee dat het onderzoek aangeeft dat men in Nederland ongeveer een jaar tot anderhalf jaar van het leven verliest door luchtvervuiling. Dit is ook de conclusie van het onderzoek, er staat bijvoorbeeld niet dat mensen overlijden ten gevolge van luchtvervuiling omdat men niet weet hoe lang iemand zou hebben geleefd. Dit geldt met name voor astmapatiënten, die soms heel vroeg overlijden. Het kan zijn dat zij zonder de luchtvervuiling twee weken later zouden overlijden. Het kan ook zijn dat zij nog tachtig jaar in goede gezondheid leven.

De één tot anderhalf jaar moet wel worden verdeeld over de 150.000 tot 200.000 mensen die per jaar in Nederland overlijden. Dat betekent dat Nederlanders per jaar 150.000 tot 300.000 levensjaren verliezen door luchtvervuiling. Wanneer men dit omrekent, blijkt dat tienduizenden mensen tientallen jaren te vroeg moeten overlijden om die 200.000 tot 300.000 verloren levensjaren te halen. Dus: tienduizenden mensen overlijden per jaar aan luchtvervuiling en die overlijden tientallen jaren te vroeg.

Gedeputeerde Van Lunteren wijst erop dat dankzij programma's als SNL programma's worden uitgevoerd waarbij aan de luchtkwaliteit wordt gewerkt. Daar wordt veel mee bereikt. Het is lastig wanneer er maatregelen komen die het moeilijker maken, daardoor moet weer nieuw beleid worden opgesteld.

Hier moet dus genuanceerd naar worden gekeken. De afgelopen jaren, met verschillende kabinetten en colleges, is veel bereikt. Het is van belang dat hetgeen is bereikt, niet weer afgenomen wordt. Vandaar de aangehaalde opmerking van de gedeputeerde in de vorige Statenvergadering. Het is niet altijd direct aan de minister, het is soms minstens zo belangrijk om via de juiste ambtelijke kanalen te laten weten wat men vindt.

Spreker pleit niet voor de snelheid van 80 km/u maar voor het handhaven van de 100 km/u rond de steden. Dat heeft ertoe geleid dat in ieder geval bij de planstudies rond Amersfoort wordt uitgegaan van 100 km/u. Vanuit het perspectief van de mobiliteit wordt daarbij ook aangegeven, dat het weinig zin heeft om heel veel variatie in snelheid te hebben.

De gedeputeerde stelt nadrukkelijk dat, als het kabinet de plannen doorzet, het ook de verantwoordelijkheid van het kabinet is om ervoor zorg te dragen dat de normen die zijn afgesproken, gehandhaafd worden. Het is een randvoorwaarde dat de plannen van de minister alleen door kunnen gaan op het moment dat de minister kan garanderen dat de leefkwaliteit niet achteruit gaat. Een meerderheid in de Tweede Kamer deelt deze mening.

Het is de taak van de gedeputeerde om dit aan de orde te stellen. Daar hebben de Staten hem toe opgeroepen, spreker heeft dit de Staten toegezegd. Ook de inspreker vraagt de gedeputeerde om dit punt op de verschillende tafels aan de orde te blijven stellen.

Gedeputeerde Van Lunteren stelt dit inderdaad aan de orde bij projecten waar G.S. verantwoordelijk voor is, waarbij de prioriteit ligt bij de steden.

In reactie op de vragen van de PvdA-fractie legt gedeputeerde Van Lunteren uit dat G.S. hier geen beleid op gaat maken. Het Rijk wil 130 en 120 km/u gaan rijden, dan is het aan het Rijk om daar beleid op te maken. Het is aan de provincies om te toetsen of zij dat afdoende vinden en of dit binnen de kaders blijft die men met elkaar heeft afgesproken.

De heer E. de Vries meent dat er, ondanks de inspanningen van de gedeputeerde, misschien een moment komt dat er harder gereden gaat worden. De stad Utrecht is verantwoordelijk voor haar bewoners, de provincie toch ook voor inwoners die dicht bij snelwegen wonen waar zij dus meer last krijgen van gezondheidsproblemen. Wat gaat de provincie hier aan doen? Uiteraard hebben het Rijk, Europa en de stad de eigen verantwoordelijkheden. Maar het is vreemd dat de provincie nu met grote tegenzin vaststelt dat er harder wordt gereden, dat er meer uitstoot en meer geluid is, maar tevens stelt dat zij hier niet over gaat. De heer Meijer wijst erop dat de gedeputeerde stelt, dat de inspreker wel akkoord zal gaan met het van geval tot geval aan de orde stellen van dit onderwerp door de gedeputeerde. Daarmee rekent de gedeputeerde de inspreker ten onrechte tot zijn aanhang. Het is overduidelijk dat er een krachtiger signaal was gegeven als de Staten als geheel een uitspraak hadden gedaan. Nadien heeft de gemeente Utrecht ook een duidelijke uitspraak gedaan. Spreker vindt het een schande dat de provincie daar niet in mee durfde.

Gedeputeerde Van Lunteren is van mening dat dit laatste meer een politiek statement is. In reactie op de heer E. de Vries stelt de gedeputeerde dat van hem wordt gevraagd om de verantwoordelijkheid over te nemen. G.S. voelt verantwoordelijkheid, G.S. voert opdrachten van de Staten uit, daar waar G.S. bezig is met projecten en G.S. komt eventueel met flankerend beleid. Het lijkt de gedeputeerde niet verstandig om als provincie te zeggen dat men de verantwoordelijkheid over neemt. Als de minister wil dat de snelheid omhoog gaat, dan is het de verantwoordelijkheid van de minister dat dit binnen grenzen blijft die de provincie acceptabel vindt.

De heer Fastl heeft begrepen vanuit de inpassingsateliers die voor de A27 worden gebruikt, dat er wordt onderzocht op 120 km/u en dus niet op 100 km/u zoals eigenlijk de wens is, ook van de gedeputeerde. Spreker vraagt waarom dit zo is. Kunnen de Staten verzoeken om dit achterwege te laten? Het lijkt hem het weggooiën van geld.

Gedeputeerde Van Lunteren legt uit dat ieder in een dergelijk onderzoek een eigen inzet heeft. Dat betekent dat alle varianten tegen elkaar worden weggezet. De afspraak die in de Staten is gemaakt in december 2009 is dat op de snelwegen rondom Utrecht minstens 100 km/u wordt gereden. Om die reden wordt er vanuit 100km/u bekeken wat dit betekent. Dat betekent dat alle kosten voor flankerend beleid ook inzichtelijk moeten worden gemaakt. Op basis daarvan neemt G.S. een besluit en trechtert G.S. dus naar de variant die hier uit komt. De uiteindelijke politieke afweging is, die is meerdere malen herhaald, dat de inzet van de provincie is dat er rond de steden 100 km/u wordt gereden.

Als de heer Fastl doelt op de A27 die verder reikt: daar is nog geen besluit over genomen. Daar was de insteek dat die blijft zoals die is: 120 km/u. Dit is overigens het gedeelte na de stad waarbij G.S. heeft aangegeven flankerend beleid te verzorgen voor de omwonenden.

De heer Hoefnagels vraagt of er, door het toepassen van een ontwerpuitgangspunt van 120 km/u in bijvoorbeeld Amersfoort, hogere geluidschermen zullen worden geplaatst door het Rijk daar waar, wanneer 100 km/u als uitgangspunt zou worden genomen, lagere geluidsschermen nodig zouden kunnen zijn.

Gedeputeerde Van Lunteren wijst erop dat dit niet de A27 maar de A28 betreft. Daarover is het besluit genomen dat 100 km/u wordt aangehouden. Dat besluit moet nog wel worden geformaliseerd maar in de stuurgroep, met de ambtelijke vertegenwoordiging van het Rijk, is dit besluit genomen. Dit is gebeurd na de trechtering, nadat alle opties in beeld zijn gebracht en duidelijk was wat de kosten en baten zijn. Juist rondom steden wordt het vaak 100 km/u omdat het geld er niet is. In dat opzicht is het een discussie die zichzelf vaak oplost.

De heer Fastl vindt het wat verwarrend dat de gedeputeerde aan de ene kant aangeeft dat het college niet wil dat er in de stedelijke regio's overmatige overlast komt waardoor men kan verwachten dat het 100km/u wordt en dat op sommige punten de 80 km/u blijft. Tegelijkertijd

geeft de gedeputeerde aan dat hij de 120 km/u wel gaat onderzoeken. Kan de gedeputeerde verduidelijken dat de boodschap vanuit de provincie is: kijk primair naar gezondheidsrisico's die er duidelijk liggen. Dat is ook de wens van de stad Utrecht.

Desgevraagd zegt gedeputeerde Van Lunteren dat, als alle inpassingsmaatregelen worden genomen die nodig zijn om 120 km/u mogelijk te maken, het niet uitmaakt of die 120 km/u daar komt. Dat is het punt dat altijd is benadrukt: met elkaar worden alle varianten goed afgewogen zodat men een besluit kan nemen en bewust kan zeggen: 'dit doen wij niet'. Dit maakt dat een discussie daarna ook niet gemakkelijk opnieuw kan worden gevoerd. Op die wijze helpt het juist. Als bewust een keuze is gemaakt, kan men ook in een later stadium, als bijvoorbeeld een kabinet wil dat er 160 km/u wordt gereden, aantonen dat zelfs 120 km/u te snel is omdat dit niet past bij de omgeving. Dit is de reden waarom elke keer weer de volledige afwegingen worden gemaakt.

Naar de inspreker toe benadrukt de gedeputeerde dat het college de insteek heeft om 100 km/u rondom de stad te rijden. Maar spreker heeft ook te maken met een onderhandelingspartij. Als die partij dat onderzocht wil hebben omdat die dit serieus wil, dan geeft de gedeputeerde er de voorkeur aan dat alle consequenties helder in kaart worden gebracht, waarna het besluit kan worden genomen dat het niet wordt gedaan.

Reagerend op de inbreng van de fractie van de PvdA legt gedeputeerde De Vries uit dat er niet echt een gedeputeerde voor volksgezondheid is. Spreker wil dit relateren aan de portefeuille milieu, waarvan luchtkwaliteit een onderdeel is.

Gedeputeerde De Vries antwoordt de fractie van D66 door uit te leggen dat vanuit de provincies bij het Rijk en bij de Europese Unie wordt gepleit voor bronbeleid. Als het Rijk er dus voor pleit om 130 km/u op bepaalde baanvakken te gaan rijden, moet het Rijk dit inbrengen in de monitoring die is afgesproken binnen de NSL en zal het Rijk dit ook in de berekeningen terug moeten laten komen. Dat is voor G.S. het uitgangspunt en de afgesproken normering is daarvan de toetssteen. Mocht blijken dat er sprake is van overschrijdingen, dan is het aan het ministerie om daar iets aan te doen dan wel het besluit te nemen om niet 130 km/u te gaan rijden.

Op de vraag van de D66-fractie of inzichtelijk kan worden gemaakt wat voor consequenties dit zou hebben, laat de gedeputeerde weten dat het ministerie die monitoring zal gaan uitvoeren en dat daarvan een vertaalslag zal worden gemaakt voor de provincie Utrecht. Daarvan komt een aparte rapportage die de gedeputeerde ter kennisgeving aan zal bieden aan de commissie. Dat kan een handvat zijn om te constateren waar een duidelijke overschrijding is en waar maatregelen moeten worden genomen of waar het eenvoudigweg niet kan vanwege de overschrijding van de normen.

De heer Meijer vraagt of deze rapportage gebruik maakt van metingen of rekenmodellen.

Gedeputeerde De Vries antwoordt dat het hier om rekenmodellen gaat.

De heer Meijer meent dat daarvan is aangetoond dat dit onvoldoende gegevens en exactheid oplevert. Het ter plaatse concreet meten levert resultaten op die meer in overeenstemming zijn met de werkelijkheid. Rekenmodellen hebben al het nodige kwaad aangericht.

De heer E. de Vries laat weten dat de reactie van de heer Van Lunteren dat hij 'gaat voor 100 km/u en niet meer' zijn fractie enigszins geruststelt. Echter, wat wordt gezegd over de bescherming van de volksgezondheid kan zijn fractie absoluut niet geruststellen. Er is een aantal trajecten waar naar 130 km/u is gegaan. Spreker meent dat op die trajecten nooit aan flankerend beleid is gedaan en vraagt de gedeputeerde meer aandacht te hebben voor de 1,2 miljoen mensen in deze provincie.

Zijn fractie wacht tot er in de provincie Utrecht te hard gereden gaat worden. Duidelijk is bij welke gedeputeerde men later terug kan komen met de vraag: er wordt nu te hard gereden, er is last en overlast, nu is de gedeputeerde aan zet.

De voorzitter constateert dat dit onderwerp voldoende is besproken.

2.6. Memo GS van gedeputeerde Van Lunteren: toezeggingen commissies van 14 november 2011 Biomassapotentieel

De heer Smakman zegt dat zijn fractie enkele vragen had naar aanleiding van de bespreking van biomassapotentieel in de vorige commissievergadering. Spreker bedankt de gedeputeerde voor de beantwoording. In de geest van die discussie heeft zijn fractie de volgende vragen:

- Wat is de hoeveelheid van de beoogde brandstof?
- Welke biomassa wordt er mee gestookt?
- Welk deel daarvan wordt naar verwachting betrokken uit de provincie Utrecht of de directe omgeving? In de vorige vergadering is gesproken over het beschikbaarheidspotentieel van Utrecht.
- In hoeverre is er al eens een mobiliteitstoets uitgevoerd? Zeker wanneer biomassa over grotere afstanden veel over de weg vervoerd zou worden kan dit tot overlast leiden.
- Vanuit het oogpunt van CO₂ besparing is het heel wezenlijk om te kijken of de geproduceerde restwarmte in een stadsverwarmingssysteem kan worden ondergebracht. Spreker vraagt zich af of het, gezien de gekozen locatie, aannemelijk is of die restwarmte ook echt in het stadsverwarmingssysteem zal worden ingezet.

Gedeputeerde Van Lunteren herinnert eraan dat er in reactie op de vragen van de fractie van D66 een redelijk uitgebreid memo was gemaakt. Hierin staan de vragen vermeld. De gedeputeerde zal dit de commissieleden doen toekomen.

Onlangs heeft het college een gesprek gehad met Eneco over hun plannen. Het college is dus in gesprek met de energieleverancier, ook over de vraag wat, als het doorgaat, exact van de provincie wordt verwacht. Wat onder meer naar voren kwam was de vraag wat kan worden gedaan om voor voldoende brandstofmateriaal te zorgen. Eén van de ideeën die G.S. van een andere provincie heeft overgenomen, is om bouwgrond die niet bebouwd wordt eventueel tijdelijk te gaan gebruiken voor beplanting. Op die wijze kan men de grond laten renderen. Het staat niet in de memo vermeld, maar het college is breed aan het rondkijken hoe aan dit onderwerp concreet invulling kan worden gegeven.

De heer Smakman wacht de notitie graag af.

Gedeputeerde Van Lunteren zal in zijn toezegging de vragen van mevrouw Van de Geest meenemen.

2.7. Memo GS van gedeputeerde De Vries: Activiteiten LAMI

De PvdD-fractie heeft naar aanleiding van de memo enkele vragen gesteld. De eerste vraag gaat over het behalen van de in de bijlage genoemde doelen binnen de genoemde termijnen. Als die doelen niet worden gehaald, op welke wijze zorgt de gedeputeerde er dan voor dat de doelen kort na het verstrijken van de termijn worden behaald? Gedeputeerde De Vries geeft aan dat het een lastig traject is. Enerzijds moet de weerstand bij agrariërs worden weggenomen om op een andere manier te gaan boeren. Het financiële aspect is hierbij van belang. Een ander punt is de discussie over het gemeenschappelijke landbouwbeleid. Als het gaat zoals de commissie heeft voorgesteld, zal hier een verandering plaatsvinden. Er zal meer geld gaan naar innovatie. Bij LTO riep dit de reactie op van 'eerst zien en dan geloven'. Dit zet alles even stop.

In een overleg dat onlangs plaatsvond heeft de gedeputeerde geprobeerd om LTO te overtuigen van het voordeel dat de Europese Commissie op die wijze ook in de toekomst de landbouwelden wil verdelen, omdat dit een uitgelezen kans is om de landbouw te

verduurzamen en een termijn te bieden waarop zij kunnen voortbestaan. De gedeputeerde meent dat de oude manier van boeren geen lang leven is beschoren. Dit is vastgesteld voor de periode 2010-2013, maar het is natuurlijk zo dat de Kaderrichtlijn-doelen tot en met 2027 lopen. Dat betekent dat dit de termijn is waarop de doelen behaald moeten zijn. In het overzicht is te zien dat er in dit proces telkens stappen worden gezet. Met de landbouw wordt geprobeerd de doelstellingen te verwezenlijken en vorm te geven. Gedeputeerde De Vries zegt toe dat de commissieleden via het betreffende beleidsveld geïnformeerd zullen worden over de lange termijn van de bodem-, water- en milieudoelen maar ook in de Staat van Utrecht. Dit is een instrument dat goed inzicht biedt in wat men kan verwachten, juist op de langere termijn.

Over de voortgang van het Programma duurzame landbouw en milieu en in het bijzonder de activiteiten die LAMI voor de provincie verricht, zullen de commissieleden binnenkort een vervolgverslag ontvangen. Spreker neemt het voorbeeld van de Kaderrichtlijn Water: samen met de landbouw is de problematiek de afgelopen jaren in beeld gebracht. Een aantal projecten is uitgevoerd, kleine stappen zijn gezet, bijvoorbeeld erfafspoeling van water. G.S. is nu op zoek naar maatregelen die in één keer in de sector worden ontvangen, waarbij men het gevoel heeft dat daarmee ook op langere termijn de doelstellingen behaald kunnen worden. De gedeputeerde ontmoet hierbij echter weerstand.

De tweede vraag was wat het college verstaat onder een wezenlijke verbetering in het welzijn van landbouwdieren. In 2009 is de Beleidsimpuls Dierenwelzijn vastgesteld met zes actiepunten voor zowel wilde als gehouden dieren met als doel het verbeteren van het welzijn van de dieren in de provincie Utrecht. Eén van de zes actiepunten is door LAMI uitgevoerd, namelijk het stimuleren van kennisverspreiding van nieuwe diervriendelijke methoden in de landbouw. Hier zijn twee projecten uit voortgekomen, namelijk het weren van roofvogels uit de kippenuitloop en de praktijkgerichte aanpak van verantwoord antibioticumgebruik en een niet selectief droogzetten.

Het college is dus bezig om het dierenwelzijn in de provincie te verbeteren. In het voorjaar van 2012 zal het college met een eindverslag komen.

3. Rondvraag

De heer Graaff refereert aan een nieuwsbericht dat de ANWB kort voor de jaarwisseling uitbracht: de files in Nederland zijn een kwart minder zwaar geworden. Een mooie prestatie, meent de heer Graaff, geleverd door alle wegverbredingen die de afgelopen jaren zijn uitgevoerd. De A28 bij Amersfoort wordt genoemd als één van de zwaarste punten. Dit lijkt de D66-fractie een goede aanleiding om het college nog eens op te roepen om dit belang te benadrukken op plaatsen waar zij komen.

De heer Schaddelee zag op de website van IPO een artikel: IPO, VNG en de markt slaan de handen ineen om iets te doen aan de leegstand van kantoren. Dit zou gebeuren in de vorm van een analyse van waar de leegstand is en waar de knelpunten zitten. Naar aanleiding daarvan stelt spreker de volgende vragen aan het college:

- Op welke wijze is de provincie Utrecht betrokken bij dit traject?
- Ziet G.S. nieuwe mogelijkheden voor de provincie Utrecht om met de markt en VNG de leegstand aan te pakken?
- In het rapport bestaat verwarring over de definitie van wat harde en wat zachte leegstand is. Spreker hoort graag hoe het college daar tegenaan kijkt.

Gedeputeerde Van Lunteren wijst erop dat de provincie, als lid van IPO, betrokken is geweest bij het geheel. Met de meest betrokken gedeputeerden, de heren De Vries en Krol, bekijkt het

college nu wat kan worden gedaan aan de leegstand van kantoren. Dit is een andere problematiek dan de leegstand bij winkelpanden.

De leegstand in totaliteit heeft het college helder in beeld, dat is 900.000 m². Ongeveer 900.000 m² zit er in plannen. De eerste ontvangen rapportage was voor het college ook diffuus: wat is hard en wat is zacht? Met het BRU en de gemeenten Amersfoort en Veenendaal, de partijen waar leegstand het meest prominent aanwezig is, probeert het college de cijfers scherp te krijgen door middel van aanvullend onderzoek, mede gebaseerd op wat in IPO-verband naar voren kwam. Dit moet er toe leiden dat G.S. in de loop van 2012 een scherper beeld krijgt van wat er aan plancapaciteit ligt. Dan is er een aantal varianten dat het college overweegt, waaronder de variant dat plancapaciteit wordt geschrapt. De PVV-fractie heeft eerder de vraag gesteld in hoeverre men bij de ruimte die resteert, bij plannen die wat harder zijn, zou kunnen zoeken naar flexibilisering van bestemmingsplannen, wetende dat er een ruimtevraag is op het gebied van woningen. Misschien kunnen hier koppelingen worden gemaakt. Daar waar is gebleken dat de transformatie van bestaande kantoorgebouwen lastiger is, zou het misschien mogelijk zijn om de transformatie, voordat er daadwerkelijk iets is gebouwd, eenvoudiger te laten zijn. Dit is een denkrichting, maar dit heeft niet een concrete vorm. Om goed te kunnen besluiten, moeten de betreffende cijfers scherp zijn. Dit heeft de volle aandacht binnen het college. De verwachting is dat het college in de loop van 2012 met iets naar buiten komt. Voor het college is het van groot belang dat ook markt en gemeenten hierop mee inzetten, zij zijn nodig om te voorkomen dat men in allerlei planschadesituaties terecht komt.

De heer Meijer meldt dat hij bij agendapunt 13 een vraag wil stellen.

De voorzitter wijst er op dat dit een ter kennisname stuk is. Hij realiseert zich dat de heer Meijer niet altijd de procedure volgt en zegt toe hier in deze vergadering op terug te komen.

Mevrouw Hoek wijst erop dat bij punt 2.3 de gedeputeerden niet de gelegenheid kregen om de vraag van haar fractie te beantwoorden. Ontvangt zij de reactie schriftelijk?

Gedeputeerde De Vries verwijst naar het antwoord dat hij mevrouw Van de Geest gaf. Daarbij heeft hij de eerste vraag bevestigend beantwoord. Op de andere vragen zal de gedeputeerde via een memo antwoorden, hierin wordt uitgewerkt hoe het college handhavend optreedt, welke vergunning daarbij speelt en hoe het college daarmee omgaat. De vragen van CAP Bunschoten moeten worden gesteld aan het college van B&W van Bunschoten-Spakenburg. Mevrouw Hoek zegt dat de brief is gericht aan griffie en Statenleden. Zij vraagt wie actie onderneemt.

Gedeputeerde De Vries antwoordt dat hij actie zal ondernemen op de vragen die mevrouw Van de Geest heeft gesteld aan het college naar aanleiding van de brief van CAP.

4. Termijnagenda

De heer Hoefnagels deelt mee dat de fractie van D66, naar aanleiding van de beantwoording van de schriftelijke vragen over duurzame energie, dit punt wil agenderen.

Ook heeft de D66-fractie een opmerking met betrekking tot de pakketstudies. Wellicht komt er in februari of maart een afspraak voor de pakketstudies. Spreker meent dat hier meer aandacht aan moet worden besteed. Er gebeurt veel, maar spreker betwijfelt of hij als Statenlid (voldoende) op de hoogte is hiervan. Hij vraagt of dit zo snel mogelijk kan zodat kan worden besproken op welke wijze de Staten hiermee verder gaan. Spreker vermoedt dat niet wordt gedaan wat tevoren is afgesproken.

De voorzitter zegt toe dat hiervoor een datum wordt vastgesteld.

De heer Hoefnagels vraagt of bij één van de volgende commissievergaderingen de Startnotitie Driebergen-Zeist geagendeerd moet worden. Deze moet voor 1 april 2012 door de Staten worden aangenomen.

Gedeputeerde Van Lunteren meent dat deze Startnotitie via de Statencommissie MME loopt omdat de provincie met name gaat over het budgetrecht van de Staten. Het betreft een onderwerp rond mobiliteit en het lijkt spreker dan ook dat dit onderwerp wordt geagendeerd voor de commissie MME omdat er nu volgens spreker nog geen ruimtelijke consequenties voor de provincie zelf in zitten. De commissie RGW kan worden uitgenodigd voor de punten die voor die commissie van belang zijn.

De heer Hoefnagels mist bij de agenda voor de volgende vergadering het ontwerp voor de Rijsbruggerweg. Dit onderwerp staat niet op de termijnagenda maar wordt wel besproken in de P.S.-vergadering.

De voorzitter zegt toe deze opmerking mee te nemen.

De heer Konings mist het onderwerp 'medegebruik van de busbaan voor vrachtverkeer' op 13 februari. Dit stond wel op de oude termijnagenda. Spreker trof het aan bij de stukken en vraagt wat precies de status is hiervan.

De heer Poort bevestigt dat dit onderwerp op de vorige termijnagenda stond. Vervolgens verscheen het memo dat bij de ingekomen stukken staat vermeld. In het vooroverleg is dit besproken en er komt een vorm van onderzoek. Als dit aanleiding geeft tot nieuwe stukken, dan zullen die op de agenda komen. Dit zal niet zijn in de volgende commissievergadering.

Gedeputeerde De Vries doet melding van het werkbezoek Vergunningverlening op 26 maart aanstaande. Dit wordt in het ochtendprogramma ingepland.

5. Verslag Statencommissie Milieu, Mobiliteit en Economie van 14 november 2011

Het verslag wordt conform vastgesteld.

6. Statenbrief herziening Provinciale milieuverordening Utrecht

Mevrouw Hoek wil het college meegeven dat zij zich zorgen maakt over het feit dat het stiltegebied Lage Vuursche te klein is geworden om nog als provinciaal stiltegebied aangewezen te worden. Volgens de metingen is het gedeelte dat voldoet aan de voorwaarden nog 150 hectare en dit was ooit 300 hectare. De voorwaarde is dat men daar natuurlijke geluiden zou moeten kunnen horen. In de 150 hectare zou dit nog kunnen, maar het feit dat de grootte is afgenomen, is een signaal. Wat zijn de gevolgen als het gebied wordt vrijgegeven? Het zou helemaal kunnen verdwijnen. Mevrouw Hoek pleit ervoor om het gebied in bescherming te nemen, juist omdat het een kwetsbaar gebied is in een grote, drukke omgeving.

De heer Graaff laat weten dat zijn fractie het positief vindt dat dit is opgepakt. Het is goed dat hier een deregulering tot stand wordt gebracht.

Zijn fractie vindt het ook positief dat er op voorhand is gesproken met andere betrokken organisaties over dit onderwerp en dat met die organisaties is doorgenomen wat de effecten hiervan kunnen zijn. Spreker stelt drie concrete vragen:

- Wat zijn de gevolgen van het feit dat de stille kern Lage Vuursche komt te vervallen?
- Er wordt gesproken over opschoning van een verbodsjijst. Heeft dit concrete gevolgen voor bedrijven of is dit in de loop van jaren zo tot stand gekomen dat dit op dit moment meer een formaliteit is?
- Er wordt aangegeven, dat de handhaving van stiltegebieden moet worden verbeterd. Wat is het concrete voornemen van het college om die handhaving te verbeteren?

De heer Hoefnagels laat weten dat de fractie van D66 zich realiseert dat er een afspraak ligt dat de provincie zich beperkt tot de wettelijke taken en zijn fractie steunt dit beleid vanwege de wens om overbodige dubbele regelgeving voor het bedrijfsleven te voorkomen. Een voorstel om te komen tot een nieuwe Provinciale milieuverordening is het moment om de consequenties van dat beleid door te spreken. Wanneer zijn fractie echter de notitie leest, kan zij de consequenties niet goed terugvinden.

- Op pagina 2 wordt gesteld dat, door landelijke wetgeving op het gebied van bodemsaneringen, afvalstoffen en lozingen op het oppervlaktewater, regels overbodig zijn geworden. De D66-fractie had graag een duidelijk overzicht gekregen van waar die stellingname op is gebaseerd en waarom deze regelgeving niet meer nodig is.
- Er wordt gesteld dat de landelijke regelgeving vaak afdoende is om risico's van bedrijven voor het grondwater in te perken. Wat betekent 'vaak', is dat 90% van de gevallen? Spreker vraagt wat er gebeurt met de andere 10% van de gevallen, moet men daar niet juist het provinciale beleid voor hebben?
- Er zijn geen regels opgenomen omtrent stortplaatsen terwijl dit volgens de fractie van D66 nog wel een provinciale taak is. In de vorige verordening stond hier wel iets over in.
- Er wordt besproken wat in de milieuverordening staat, maar spreker is heel geïnteresseerd in wat er niet meer in staat.
- Gesteld wordt dat het voor gemeenten vaak niet duidelijk was welke activiteiten niet toelaatbaar zijn in stiltegebieden. Is het niet zo dat één van de problemen is, dat een gemeente nogal eens een vergunning verleent voor activiteiten zonder dat de aanvrager erop wordt gewezen dat er ook een provinciale ontheffing noodzakelijk is? Hoe bereikt de provincie dat gemeenten dit wel gaan doen? Misschien is het ook andersom: de provincie krijgt een vergunningsaanvraag en vergeet de gemeente hierop te wijzen.
- Er is een omgevingsvergunning om eenvoud te creëren voor de burger, de één loketgedachte. Vallen stiltegebieden niet onder de omgevingvergunning? Bij evenementen moet men blijkbaar wel bij twee locaties zijn, bij de gemeente moet men een APV-ontheffing en bij de provincie moet men een PAV-ontheffing aanvragen. Wat kan G.S. eraan doen om dit voor de burger en de organisaties gemakkelijker te maken?
- Wat het overgangsrecht betreft: volgens artikel 34 dient het bevoegd gezag de omgevingsvergunning aan te passen. Dit is vaak de gemeente. Wat gebeurt er als de gemeente dit nalaat?

De heer Ubaghs wijst erop dat ambitieus wordt gesteld dat er minder regels en minder procedures zullen zijn.

- Spreker vraagt of aangegeven kan worden om hoeveel minder regels en procedures het gaat en of er fte's bij zijn betrokken.
- Op pagina 2 van bijlage 1 wordt gesproken over opslagtanks. Met name met het oog op de kosten vraagt de heer Ubaghs of het hier ondergrondse of bovengrondse opslagtanks betreft. In de brief wordt gesteld dat de kosten gering zullen zijn, spreker heeft de ervaring dat die niet geringer zullen zijn, zeker niet bij ondergrondse tanks.
- De PVV-fractie is verheugd over het feit dat nog maar 45 in plaats van 155 bedrijven als vuil worden aangemerkt. De techniek staat echter niet stil. Kunnen bedrijven die nu tot de categorie van vuile bedrijven behoren wellicht aantonen dat zij alsnog gebruik maken van schone technieken om dan als schoon kunnen worden aangemerkt?
- De heer Ubaghs heeft een wat technische vraag over pagina 30 van bijlage 7. Is tabel 7.2 een hernieuwing van tabel 7.1? Uit de BRZO is bekend dat, als men gaat naar een samenstelling van gevaarlijke stoffen, de drempelwaarde substantieel lager ligt. De PVV-fractie vraagt zich af of daar rekening mee is gehouden.

Mevrouw Van de Geest deelt mee dat de PvdD zeer veel waarde hecht aan stiltegebieden, niet alleen voor de recreërende mens maar ook voor de dieren die daar leven. Daarom vindt haar fractie het positief om te lezen dat de handhaving wordt verbeterd. Zij sluit zich aan bij de reactie van de CDA-fractie en zou concreet willen horen wat dit aan verbeteringen oplevert. De PvdD-fractie maakt zich, net als de fractie van 50PLUS, zorgen over Lage Vuursche en daarmee ook over andere stiltegebieden.

- Lage Vuursche is ooit met een bepaalde reden bestempeld als stiltegebied. Dan zou men verwachten dat het enige bescherming geniet. Toch is het te klein geworden om als stiltegebied te worden aangemerkt. Houdt dit in dat haar fractie zich ook zorgen moet maken over andere stiltegebieden?

De heer E. de Vries vraagt zich af of hij alles wel goed heeft begrepen. Spreker vraagt of het milieubeleid vanaf nu alleen over stilte en over de voor waterwinning interessante stukken bodem gaat. De heer E. de Vries vraagt zich af of hij stukken mist maar hij heeft de angstige gedachte dat dit alles is. De PvdA-fractie vindt dit karig. Dit is de wettelijke plicht maar het mag wel wat worden uitgebreid.

Spreker merkt op dat het een systeem is van nee-tenzij en ja-mits en niet een systeem van verbod met vergunningaanvraag maar met een vrijlaten met het stellen van spelregels. G.S. vertrouwt erop dat burgers en bedrijven zich aan de regels houden. Daarnaast is er handhaving.

- Als naar een dergelijk systeem wordt gegaan, wordt handhaving belangrijker dan het nu is. Het is voor de overheid het enige controlemiddel achteraf. In het stuk kan spreker niet lezen of de handhaving op orde is, wordt die beter gemaakt? Wat is het effect van de bezuinigingen op het ambtenarenapparaat op de handhaving? Wanneer men naar een handhavingsbeleid gaat, moet er ook beleid op dit punt komen.
- Wat het beschermen van de grond betreft, vraagt spreker zich af of dit alleen de grond is die belangrijk is voor de waterwinning. Wordt de rest van de grond in de provincie niet meer beschermd, eventueel in een lichtere variant?
- In het stuk wordt de vrijstelling bij gebruik van compost of kunstmest genoemd, beide wel met het risico van vervuiling. Het verbod wordt dus opgeheven met als argument dat het niet te controleren is. Wanneer men een overtreding tegenkomt, kan niet meer worden opgetreden want er is een vrijstelling en het is dus niet meer verboden. Dit lijkt de PvdA-fractie ook een verkeerd signaal naar de goedwillende burger of het goedwillende bedrijf: blijkbaar mag compost of kunstmest worden verkwist want het verbod is opgeheven.
- De heer E. de Vries stelt vast dat er erg veel vertrouwen is in de bijzondere zorgplicht van de burger en de bedrijven. Men is zelf verantwoordelijk, veel verboden worden geschrapt. Dit lijkt de fractie niet verstandig. Gaat iedere burger en elk bedrijf zich altijd aan de zorgplicht houden? Zorgplicht kost vaak veel meer geld dan ergens troep dumpen. Spreker meent dat zorgplicht zonder heldere criteria een vage term wordt die voor een rechter niet is uit te vechten en voor handhavers niet is te handhaven. De goedwillende burger heeft meer aan een helder criterium.
- Vastgesteld wordt dat het niet goed gaat met de stiltegebieden: het wordt er luider en er zijn steeds minder gebieden. De heer E. de Vries stelt vast dat er nu als instrument wordt gekozen voor milieukwaliteit, voor richtwaarden. Is dit voldoende om het tij te keren?
- Spreker sluit zich aan bij de fracties van de PvdD en 50 PLUS en vindt het schrappen van Lage Vuursche niet een goed idee. Er is een triest lijstje met gebieden die de afgelopen jaren heel of half als stiltegebied zijn geschrapt. Dit lijstje wordt langer. Eenmaal geschrapt van de lijst, komt een dergelijk gebied niet meer op die lijst. Dat lijkt spreker een verkeerde ontwikkeling. De bedoeling is juist om de gebieden die zijn aangewezen

ook daadwerkelijk stil te houden. Dat is een grote opgave in een provincie waar het drukker wordt met mensen, bedrijven en verkeer, dat beseft de PvdA-fractie goed. Maar het instellen van een stiltegebied betekent juist het roeien tegen de stroom in en niet, wat spreker een beetje proeft, het meegaan met ontwikkelingen en het vaststellen dat het helaas niet is gelukt. Spreker pleit ervoor om Lage Vuursche als stiltegebied te bewaren en ervoor te zorgen dat dit gebied en andere gebieden stiller worden.

De heer Meijer vindt het duidelijk dat dit college zich laat leiden door het adagio van de terugtrekkende overheid: ruimte geven waar mogelijk. Dat is fantastisch maar in enkele opzichten ook onverantwoord. Het is duidelijk te zien dat het college probeert te minimaliseren. Men noemt dit dereguleren maar uiteindelijk leidt het ertoe dat de overheid zich niet meer verantwoordelijk voelt voor een aantal maatschappelijke aspecten die zich in de samenleving voltrekken. De fractie van de SP neemt daar afstand van.

Er is veel vertrouwen in nationale wetten en regels, er wordt gesteld dat die voldoende zekerheid bieden, ook waar het gaat om ontwateren en oppervlaktewater. Dat vertrouwen heeft de SP-fractie niet zonder meer en niet zonder reden. Kijkend naar Moerdijk is er het besef dat nationale regelgeving niet afdoende is om calamiteiten te voorkomen. Er is behoefte aan een flexibel en intensief beleid dat met name is gericht op de details. De heer Meijer is ervan overtuigd dat het debat dat zal volgen de nodige beweging teweeg zal brengen.

De heer Fastl zegt dat zijn fractie zich kan aansluiten bij de gemaakte opmerkingen over de stiltegebieden. Er zijn veel experts op dit gebied maar toch is er vaak onduidelijkheid over waar bevoegdheden exact liggen en wie de handschoen aan durft te trekken.

De PvdA-fractie doelde hier al op: hoe zit het met het toezicht en de handhaving? In de stad Utrecht was het zo dat een studentenvereniging jarig was en vuurwerk de lucht in schoot. De heer Fastl meent dat de stad had toegezegd dat dit kon terwijl de provincie van niets wist. Onlangs is een extra vergunning door de provincie afgegeven voor een bedrijf op Lage Weide waarbij de stankoverlast gereduceerd zou zijn en nu ervaren de bewoners uit Zuilen dat de stank juist is toegenomen. Hier wringt dus wat.

Veel kan in deze regels worden gevat, daarom is de heer Fastl niet teleurgesteld over de vermindering van regels. Misschien vermindert dit de verwarring tussen gemeente en provincie. Maar dan moeten er duidelijke afspraken zijn en daar moeten nog stappen worden gezet.

- Het stuk komt in september aanstaande terug op de agenda. De heer Fastl voert nu een pleidooi voor het beter uitwerken van toezicht, handhaving en verantwoordelijkheid.

De heer Meijer vraagt de heer Fastl, die als woordvoerder van GroenLinks aangeeft dat het goed is dat de regelgeving vermindert en dat zaken alleen beter moeten worden afgesproken, om een toelichting hierop.

De heer Fastl legt uit dat zijn fractie ziet dat er, met de huidige regelbrij, nog steeds veel zaken niet goed gaan. Waar het wel goed gaat, is bij mensen die hun zaken goed voor elkaar houden. Het vertrouwen in burger en ondernemer moet worden uitgestraald en tegelijkertijd moet men het met elkaar goed hebben geregeld. Dat betekent dat men voldoende handen en ogen moet hebben in het gebied om het in de gaten te kunnen houden.

De heer Meijer vraagt of de heer Fastl van mening is dat het een kwestie is van regels die zijn vastgesteld en niet worden gehandhaafd en dat de overheid niet bereid is om de investering te plegen die de handhaving mogelijk maakt.

De heer Fastl antwoordt dat dit een onderdeel is van wat hij zojuist heeft gezegd.

Mevrouw Hoek geeft aan dat er in de provincie plaatsen zijn waar de ondergrond zwaar is vervuild, zo is er 't Slijk bij het waterwingebied bij Maarssen. De fractie van 50PLUS maakt zich zorgen hierover.

- Mevrouw Hoek zou een kaart met gifplaatsen over de kaarten van bijvoorbeeld grondwaterbeschermingszones heen willen leggen om te zien of dit met elkaar samengaat.

Gedeputeerde De Vries constateert dat er veel vragen leven. Spreker wijst erop dat het stuk een aanpassing is van wat in het verleden als beleid is gevoerd.

Hij is van mening dat een aantal fracties goed heeft begrepen waarom het college dit wil. Een verordening is het instrument waarmee de provincie op kan treden en daarmee kan de gedeputeerde de afdeling Handhaving en Vergunningverlening op pad sturen.

Als men kijkt naar het milieubeleid en de verordening die men daarbij wil hanteren, moet de provincie niet zaken oppakken die al door een andere overheid worden opgepakt. Het college probeert aan te geven dat onderwerpen waar de provincie de verantwoordelijkheid voor heeft en waarin de provincie ook in het instrumentarium actief op wil zijn, hier specifiek worden benoemd. Bij de andere onderwerpen is het duidelijk dat of een gemeente of de Rijksoverheid verantwoording draagt. Dit sluit aan bij het landelijke beleid maar is ook wat in coalitieverband naar elkaar toe is uitgesproken.

Dat heeft ertoe geleid dat het college de Provinciale Milieuverordening heeft herzien. Daarbij komt dat veel zaken sinds de laatste keer dat de verordening is vastgesteld, zijn gewijzigd. Er is ander beleid en landelijk beleid bij gekomen. Het college wilde dit op de deze manier incorporeren zodat niet de dubbelingen voor kunnen komen die in het verleden misschien hebben bestaan. Het is een actualisatie.

De heer Meijer merkt op dat landelijk een wet kan worden vastgesteld maar dat het de provincie is die op haar grondgebied verantwoordelijkheid moet nemen voor de feitelijke invulling, natuurlijk in samenwerking met de gemeenten die dicht bij de burger en de ontwikkelingen staan. Daarmee is het nadrukkelijk een geografisch bepaalde verantwoordelijkheid. Spreker ziet dit gezichtspunt graag benadrukt door de gedeputeerde.

De heer E. de Vries vindt de stellingname dat de provincie een tussenlaag is een interessante. Spreker kan zich voorstellen dat bijvoorbeeld luchtvervuiling snel van de ene gemeente naar de andere gemeente trekt en dat een groter geheel nodig is om er werkelijk iets aan te doen. Een provincie zou hier iets meer mee kunnen dan een gemeente.

Spreker herinnert aan de vraag van mevrouw Hoek over vervuilde gebieden: heeft de gedeputeerde de indruk dat men er in de gemeenten hard aan werkt om daar de industrievervuiling aan te pakken. Was daar een overkoepelende provincie als waakhond niet gewenst geweest?

Gedeputeerde De Vries gaat in op het voorbeeld van de luchtkwaliteit. Hij legt uit dat daar het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit voor is. Hierin staan afspraken tussen Rijksoverheid en provincies waarbij ieder zijn taak en zijn rol heeft. Er moet gekozen worden op welk moment men met welke rol een bepaalde positie inneemt bij een milieuvraagstuk.

De heer E. de Vries stelt dat het interessant zou zijn als de gedeputeerde, in zijn rol als provincie in het NSL, de Staten zou melden wat het beleid is op dat punt. Of ontvangen de commissieleden van een andere zijde informatie over milieubeleid op het gebied van lucht?

Gedeputeerde De Vries wijst erop dat de heer E. de Vries twee zaken door elkaar haalt. De commissie spreekt nu over een verordening. Het volgende onderdeel is een plan, een milieubeleidsplan waarin deze zaken worden benoemd. Een verordening is het instrumentarium dat de gedeputeerde nodig heeft om de afdeling Handhaving en Vergunningverlening aan het werk te kunnen zetten

De heer E. de Vries erkent dit punt misschien niet helemaal te hebben begrepen: spreker vindt het vreemd dat eerst met elkaar het instrumentarium wordt vastgesteld om daarna na te

denken over beleid. Men maakt gewoonlijk eerst het algemene beleid en daaruit volgt wat daarvoor nodig is.

Gedeputeerde De Vries legt uit dat bij agendapunt 7 het Provinciaal Milieubeleidsplan met twee jaar wordt verlengd. Aan dat plan verandert niets.¹

De heer E. de Vries stelt dat hier nog niet over is gestemd. Het kan weggestemd worden.

Spreker vindt het vreemd dat men eerst instrumenten vaststelt op twee beperkte gebieden (stille en grond waar water in zit) en dat daarna met elkaar wordt nagedacht over het beleid.

Gedeputeerde De Vries legt uit dat het milieubeleidsplan vastgesteld beleid is. Het enige wat het college de commissieleden bij agendapunt vraagt, is of G.S. de ruimte krijgt om dit met twee jaar te verlengen. Er verandert niets aan. De verordening is het instrument dat de gedeputeerde nodig heeft om de afdeling Handhaving en Vergunningverlening zijn werk te kunnen laten doen, gebaseerd op een actualisering waarbij is gekeken naar wat er landelijk en Europees aan wetgeving is bijgekomen én op de wens om te kijken waarop de provincie zich op moet concentreren, de deregulering. De volgorde is dus helder.

De voorzitter herinnert de commissieleden eraan dat de voorliggende vraag van de gedeputeerde aan de commissieleden bij dit agendapunt is: wat willen de leden het college meegeven bij het opstellen van de ontwerp Provinciale Milieuverordening.

De heer Meijer komt terug op zijn vraag aan de gedeputeerde met betrekking tot de overheidslaag en de eigen verantwoordelijkheid die de provincie heeft, los van wettelijke regelingen die er zijn.

Gedeputeerde De Vries wijst erop dat hier het Provinciaal Milieubeleidsplan voor is. Daarin staan zaken die de provincie vanuit de provinciale rol wil benoemen op het gebied van milieu. De verordening is het instrument dat de gedeputeerde gebruikt om daar uitvoering aan te kunnen geven en daarin worden accenten gelegd voor de komende periode, bijvoorbeeld bij de stiltegebieden en de waterwingebieden.

De heer Meijer is van mening dat de gedeputeerde gaat dereguleren en regels laat vervallen. Als argument daarvoor gebruikt de gedeputeerde wettelijke landelijke regels.

De voorzitter wijst de heer Meijer er op dat de commissieleden hier nog politiek inhoudelijk over spreken wanneer het ontwerp is opgesteld.

Gedeputeerde De Vries zegt te begrijpen dat de heer Meijer het hier niet mee eens is en van mening is dat regels gehandhaafd moeten worden omdat het daar regels voor zijn. De gedeputeerde zelf is er voorstander van om in overleg met de mensen waar het om gaat, de bedrijven en degenen die de vergunningen aanvragen, te bekijken welke regels noodzakelijk zijn en welke niet en waar worden dubbelingen voorkomen. Spreker meent dat de provincie als overheid juist servicegericht moet zijn en vindt deregulering dus een verstandige stap.

De heer Meijer zou zichzelf bij voorkeur positioneren bij degenen die zich zorgen maken over maatschappelijke ontwikkelingen, diegenen die graag naast de mensen willen staan die met negatieve effecten leven en die minder vinden dat de boel de boel moet worden gelaten en dat maar moet worden gezien of uit het vrije spel wat goeds komt.

Gedeputeerde De Vries stelt dat dit de lezing van de SP-fractie is en benadrukt dat hij het hier volstrekt niet mee eens is. Spreker werpt deze lezing verre van zich.

De heer Meijer herinnert de gedeputeerde eraan dat hij dit zegt in reactie op de gedeputeerde die zojuist een lezing van de positie van de SP-fractie gaf.

De kern van de zaak is, dat men er niet is met alleen wettelijke waarborg. De provincie heeft een eigen verantwoordelijkheid, ookal worden die onderwerpen ook door de Rijksoverheid neergelegd in wetten.

Gedeputeerde De Vries vraagt of de heer Meijer aan de gedeputeerde de 100% garantie kan geven dat, als de SP in de regering zit en ervoor zorgt dat alles in regels is vervat, er geen Moerdijk en Enschede plaatsvinden.

De heer Meijer wijst erop dat niemand catastrofes kan voorkomen en dat er altijd fouten gemaakt zullen worden. Maar de SP zal nooit worden verweten de boel de boel te laten. De SP zal altijd de eigen verantwoordelijkheid proberen te nemen en de SP ziet voor de overheid nadrukkelijk een beschermende rol weggelegd.

Gedeputeerde De Vries zegt dat hij deze rol voor de provincie in de stukken terug ziet komen.

Voor verscheidene fracties bleek het opheffen van Lage Vuursche als stiltegebied een heikel punt. Gedeputeerde De Vries meent dat dit te maken heeft met het feit dat dit een gebied is dat onder druk staat, ook door het verkeer. Het gebied is te klein voor een provinciaal belang. Het college laat het aan de gemeente Baarn als beheerder van dit gebied over om dit te beschermen.

In reactie op de gestelde vragen over het verbeteren van de handhaving laat de gedeputeerde weten dat het college dit in samenwerking met de handhavingpartners doet, hiervoor is het Groene Platform. Door de regels maakt de provincie dit bekend bij de gemeente en de gebruikers, de bewoners van het gebied.

De heer Fastl herinnert eraan dat met dezelfde gedeputeerde eerder de Recreatievisie is besproken. Hierin wordt gekeken naar hoe dit provinciaal gekanaliseerd kan worden. Spreker proeft hierin een tegenstrijdigheid, alsof de provincie er geen grip op heeft terwijl de provincie wel beleid gaat voeren op hoe de provincie omgaat met dat gebied.

De heer E. de Vries komt terug op de opmerking van de gedeputeerde over Lage Vuursche waarin hij stelt dat het gebied onder druk van het verkeer staat, dus... Uiteraard staat het gebied onder druk van verkeer, bedrijven, bewoners et cetera. Maar dat is de kern van het stiltebeleid: tegen de druk in van extra verkeer wordt ervoor gezorgd dat het stil blijft. Daar is het beleid op gericht en daar moet met volle kracht tegenaan worden gegaan. Het argument van de gedeputeerde vindt de heer E. de Vries een zwaktebod. Als het zo is dat de gemeente erover gaat, waarom geldt dit dan niet voor de andere stiltegebieden? Waarom worden die gebieden bij de provincie gehouden en dit gebied naar de gemeente doorgeschoven? Heeft de gemeente die over Lage Vuursche gaat alle middelen in handen om het gebied te beschermen? Mevrouw Hoek sluit zich bij de vorige spreker aan en wil het college meegeven dat wat nu resteert, wordt beschermd. Als dit wordt losgelaten, raakt men het gebied kwijt. Er is daar bijzondere fauna: vogels en nachtdieren. Als de twee campings de vrije hand krijgen, hoort men die niet. Bekend is hoe de omliggende gemeenten soms met vergunningen omgaan. Gedeputeerde De Vries stelt dat de provincie op een bepaald moment een grens moet stellen bij wat als een provinciaal belang wordt aangemerkt of niet. De provincie heeft gezegd dat als het gebied kleiner is dan 150 hectare, het gebied moet worden overgedragen aan de gemeenten om daar beheer op te voeren. De provincie kan niet de verantwoordelijkheid dragen voor alle kleine snippers stiltegebied. Spreker is van mening dat hierover kan worden overlegd met de gemeenten. Aan alles wat groter is dan 150 hectare wil de provincie haar provinciaal belang verbinden. Als de gemeente Baarn wil dat dit een stiltegebied blijft en zich hiervoor in wil zetten, is dat een gemeentelijk belang en moet de gemeente Baarn daar haar beleid op inrichten.

De heer Fastl wijst erop dat dit niet helemaal waar is. Het is een keuze en er is een tussenweg. De provincie zou een gebied kunnen oormerken als stiltegebied en het aan de gemeente overlaten om dat te controleren.

Spreker komt terug op de Recreatievisie, hier wordt ervoor gekozen om de verkeers- en bezoekersstromen te kanaliseren. Dat kan hier toch ook gebeuren?

Gedeputeerde De Vries is van mening dat de gemeente verantwoordelijk is voor het verkeer. Als de gemeente wil dat er geen verkeer door de kern heen gaat, dan kan men dat aan de rand van de kern opvangen. Het college gaat zich daar niet mee bemoeien. Het is een keuze van het college geweest om de grens op 150 hectare te leggen. Als de Statenleden het hier niet mee eens zijn, kunnen zij een amendement indienen.

De heer E. de Vries vraagt waar de norm van 150 hectare vandaan komt.

De heer Hoefnagels wijst erop dat de vorige keer de notitie Hoofdlijnennotitie uitvoering stiltegebiedenbeleid provincie Utrecht op de agenda stond. Vandaag staat de Provinciale Milieuverordening op de agenda, het uitvoeringsmechanisme van het beleid. In de notitie die de vorige keer op de agenda stond, stond een gedeelte over Lage Vuursche. Spreker ergert zich eraan dat er 20 minuten wordt gesproken over beleidsstukken, terwijl de commissie zou moeten spreken over het uitvoeringsstuk. Hij vraagt de voorzitter of hij wil proberen de discussie te focussen op de Provinciale verordening. Misschien moet de commissie de Hoofdlijnennotitie uitvoering stiltegebiedenbeleid provincie Utrecht nog een keer bespreken. Dan heeft iedereen dezelfde achtergrond.

De heer E. de Vries vraagt wat de fractie van D66, tot voor kort ook een groene partij, vindt van het feit dat Lage Vuursche wordt opgeheven als stiltegebied.

De heer Hoefnagels stelt dat dit punt niet op de agenda staat.

De heer E. de Vries meent dat dit punt wel op de agenda staat. De commissie wordt geacht de gedeputeerde iets mee te geven. De PvdA geeft de gedeputeerde mee: bescherm Lage Vuursche en andere stiltegebieden. Spreker vraagt de heer Hoefnagels wat de fractie van D66 de gedeputeerde meegeeft op het gebied van stiltegebieden en speciaal Lage Vuursche.

De heer Hoefnagels geeft aan dat hij zojuist heeft gezegd wat de fractie van D66 de gedeputeerde meegeeft bij de Provinciale milieuverordening op het gebied van de stiltegebieden. De fractie wil graag horen welke zaken er niet meer in staan. Echter, de commissie spreekt over de verordening met betrekking tot stiltegebieden. Dan maakt het niet uit welke stiltegebieden dit zijn, het gaat om de verordening.

Gedeputeerde De Vries laat weten dat landelijk is afgesproken dat de minimale omvang waarbij het provinciaal belang aan de orde is voor stiltegebieden, op 150 hectare ligt. Het college hanteert hierbij dus een landelijke afspraak.

Mevrouw Hoek herinnert aan haar vraag naar een kaart van ondergrondse vervuilde locaties. Gedeputeerde De Vries wijst erop dat in een vorige vergadering is gesproken over stortplaatsen. Het college heeft dit toen inzichtelijk gemaakt, mede naar aanleiding van de lijst van eventuele risico's die staatssecretaris Atsma openbaar heeft gemaakt. De gedeputeerde zegt toe dat hij zal nagaan of deze lijst op een kaart verkrijgbaar is.

Gedeputeerde De Vries zegt toe dat het college de gemaakt opmerkingen mee zal nemen en zal bezien hoe het college daarmee aan het werk kan. De resterende concrete vragen zal de gedeputeerde schriftelijk beantwoorden.

7. Statenvoorstel Verlenging Provinciaal Milieubeleidsplan

De heer E. de Vries wijst erop dat het huidige Milieubeleidsplan afliep op 31 december 2011. Er wordt een verlenging gevraagd in januari, de eerstvolgende Statenvergadering is op 31 januari. De Staten zijn dus te laat. De wet schrijft voor dat een dergelijk plan moet worden gemaakt en dat het plan met twee jaar mag worden verlengd. De PvdA-fractie is nadrukkelijk tegen een dergelijke verlenging en vindt een verlenging vallen in de categorie bestuurlijke trukendoos. G.S. wacht de nieuwe Omgevingswet af. Die staat gepland voor 2014. Maar G.S. wil niet zo lang wachten en zegt, ter geruststelling van de commissie, dat het college hooguit een half jaar nodig heeft voor nieuw beleid. Dan klopt de redenering niet meer, óf het argument is dat op de nieuwe wet wordt gewacht (maar wacht dan ook tot 2014 tot alles er is)

óf het college gaat hier over een half jaar mee aan het werk - dan was het college nu dus niet klaar. Alleen al hierom kan de fractie van de PvdA dit niet steunen. Zonder basis is er geen beleid. Het Provinciaal Milieubeleidsplan is de provinciale basis voor het beleid op milieugebied.

Men wil het plan dat in 2011 afliep nog even gebruiken, echter met doorvoering van de coalitiebezuinigingen. Kan dit? Er wordt veel bezuinigd op milieubeleid, het wordt teruggeschroefd tot de wettelijke taken. Dit lijkt spreker lastig want het vorige plan is geschreven voor die specifieke periode, er staat een aantal doelen in dat in die vier jaar moest worden bereikt. Spreker vraagt of die zijn bereikt, of die worden afgemaakt en binnen welke periode dit gebeurt. Dit vergt een nieuw plan.

Het oude plan, opgesteld in een college waar de PvdA nog in zat, is verdergaand en veel uitbundiger in het nemen van milieumaatregelen. De huidige coalitie wil heel wat minder. De gedeputeerde zegt het oude plan te willen aanhouden maar met allerlei bezuinigingen. Dit betreft dan een nieuw plan.

Spreker verwijst naar pagina 2, bij Bestuurlijke dilemma's staat: 'Gedurende één maand beschikken wij niet over een formeel vastgesteld milieubeleidsplan. Het risico hiervan is zeer gering, omdat een milieubeleidsplan geen rechtstreekse werking geeft en vooral richting geeft aan het provinciale milieubeleid. Er staan geen juridische sancties op termijnoverschrijding'. De heer E. de Vries roept deze overheid op om zich aan de wet te houden, meer dan wie dan ook moet de overheid zich aan de wet houden. Als het college verlenging had willen aanvragen, had het college dit moeten doen voordat het plan verliep. Het is nu te laat. De heer Hoefnagels herinnert de heer E. de Vries eraan dat het PMP 2009-2011 is vastgesteld op 20 april 2009. Er zijn dus drie maanden gewonnen door het college met D66 ten opzichte van het college met de PvdA.

De heer E. de Vries benadrukt dat het plan een maand te laat is en dat een overheid zich aan de spelregels moet houden. Waarom is het dit college niet gelukt om tussen april en vandaag een nieuw plan te maken?

De heer Meijer kan zich niet aan de indruk onttrekken dat deze coalitie minder belang hecht aan het onderwerp milieu. De verlenging van twee jaar wordt volgens spreker als een soort plakmiddel gebruikt omdat het college geen zin heeft om nieuw beleid te ontwikkelen.

De vraag dringt zich op wat er over twee jaar gebeurt. Het college spreekt over een mogelijk Provinciaal Omgevingsplan. Kan dit wettelijk en qua uitvoering de vervanger zijn van het Milieubeleidsplan? Hierover moet duidelijkheid worden gegeven.

Spreker vraagt wat nieuwe initiatieven op het gebied van duurzame energie te verwachten hebben als dit bestaande Milieubeleidsplan wordt verlengd met twee jaar.

Mevrouw Van de Geest deelt mee dat de fractie van de PvdD de tekst van het Milieubeleidsplan erg vaag vindt en dit bij de bespreking ervan al naar voren bracht. De fractie zou graag zien dat er meer concrete meetbare doelen worden gesteld.

De heer Graaff vertelt dat de CDA-fractie kan instemmen met het voorstel om het Milieubeleidsplan met twee jaar te verlengen, ook omdat een periode van drie jaar relatief kort is. Als duidelijk argument gaf het college dat het beleid momenteel wordt herzien en dat op basis daarvan een nieuw plan zal worden uitgewerkt.

De heer Graaff vraagt naar de evaluatie van het Milieubeleidsplan die indertijd plaatsvond. Zijn er uit die bijeenkomsten wezenlijke punten gehaald die in het plan zijn meegenomen? In dit document wordt verwezen naar de herziening van een stuk over bodem en water dat wordt besproken in de commissie RGW. Spreker vindt dit verwarrend en roept op om bij de

bepaling van welke stukken waar worden besproken niet alleen te kijken naar het woord milieu of het woord water, maar dit beter op elkaar af te stemmen.

De heer Hoefnagels laat weten dat de fractie van D66 ermee in kan stemmen dat er nu geen nieuw PMP wordt opgesteld in verband met de komst van de nieuwe Omgevingswet en de aanstaande vorming van RWD's. Spreker betreurt het echter dat de commissieleden pas bij de Voorjaarsnota de financiële consequenties inzichtelijk krijgen van het coalitieakkoord. Om te voorkomen dat deze consequenties niet wegzakken in de totale bespreking van de Voorjaarsnota, verwacht zijn fractie dat er voor die tijd een notitie komt die een relatie legt met de in bijlage A genoemde financiële middelen.

De heer E. de Vries merkt op dat D66 een groene partij is die goed nadenkt over het milieu, een fractie die stond te trappelen om te besturen. Nu is het tien maanden later en er is nog geen plan. Had de D66-fractie niet de gretigheid om rond de zomervakantie een plan klaar te hebben en had de D66-fractie niet heel graag een eigen stempel op deze coalitie gedrukt, bijvoorbeeld op milieugebied?

Desgevraagd zegt de heer Hoefnagels zeker te weten dat, zolang er geen nieuw PMP ligt, zijn gedeputeerde een eigen stempel drukt en hij spreekt zijn vertrouwen daarbij uit richting de gedeputeerde. Ook complimenteert hij de oud-gedeputeerde van de PvdA die een heel mooi Provinciaal Milieubeleidsplan heeft opgesteld. Daar stond zijn fractie in vol vertrouwen achter en de fractie heeft er dan ook geen problemen mee dat dit Milieuplan blijft staan. Persoonlijk denkt de heer Hoefnagels dat dit plan misschien wel zo kan blijven.

Wat de fractie van D66 van belang vindt, is dat de uitvoeringsdiensten in het plan worden meegenomen. De Wabo heeft uiteindelijk twee jaar langer geduurd dan was gepland. Of het wachten nu ook zo lang kan duren is iets waar de fractie heel kritisch naar zal kijken.

Mevrouw Hoek deelt mee dat de fractie van 50PLUS akkoord gaat met de verlenging. Haar fractie heeft hier het volste vertrouwen in omdat het plan steeds bij de commissie terug zal komen. Op die wijze kan de commissie input geven en meesturen. Op dit moment is er veel in beweging. Gedeputeerden komen daarmee in een soort spagaat en de fractie gunt gedeputeerde De Vries in dit geval de twee jaar.

De heer El Yassini complimenteert namens de VVD-fractie G.S. Het college is slim bezig met de verlenging, juist vanwege de ontwikkeling van de Regionale Uitvoeringsdiensten en de ontwikkeling met betrekking tot de Omgevingswet. Er staat duidelijk in de stukken dat het een fysiek integraal geheel moet worden, waarbij de provincie later niet twee jaar mank loopt met Rijksontwikkelingen omdat de Omgevingswet in 2014 wordt geïntroduceerd. Dan volgen twee jaren van problemen waarin burger en ondernemers naar de Staten toe komen en vragen of de provincie niet meer visie had kunnen hebben.

De heer E. de Vries antwoordt dat hij begrijpt dat, als een Omgevingswet in de maak is, men zich daarop voorbereidt. Maar als de wet is gepland voor 2014, is het niet zeker dat de wet er is in 2014. Was het nu zo lastig geweest om tussen nu en het moment dat de Omgevingswet ingaat een actueel plan te maken over wat dit college met het milieu in deze provincie wil? De komende twee jaar moet worden overbrugd. Dan kan men niet zeggen dat er nog wel een plan in de kast ligt, dat plan was voor een specifieke periode geschreven. Daar komt bij dat het plan dan zou moeten worden uitgevoerd zoals het in de kast ligt, maar dat gebeurt niet. Er wordt erg op bezuinigd, er worden een aantal zaken uit gehaald. Dat is dan het plan niet meer. De heer El Yassini wijst erop dat de PvdA-fractie deze kritiek heeft en dat het college met een oplossing komt. Maar daar geeft die fractie wederom kritiek op. Spreker stelt dat het om de herijking gaat, er wordt bekeken wat op dit moment de middelen zijn. De heer El Yassini sluit zich aan bij de D66-fractie: hoe eerder de commissie de notitie met betrekking tot de

bezuinigingen krijgt, hoe beter. Nu wil het college als het ware ‘verbouwen met de winkel open’. Iedereen weet dat dit handig is omdat zaken doorgang kunnen vinden. Dan zou de PvdA-fractie juist moeten zeggen dat dit heel goed is omdat de fractie nog steeds trots is op het plan dat is geschreven toen de PvdA deel uitmaakte van het college.

Als de heer E. de Vries had gevraagd naar de inhoud van de herijkingen, had spreker dat een goede vraag gevonden van de oppositie.

Gedeputeerde De Vries stelt dat het college niet voor deze gang van zaken kiest uit gemakzucht of omdat het college zoveel bezuinigt. Milieu staat hoog in het vaandel in dit college. Dit college wil graag zaken met elkaar integreren. Er is nu een Milieubeleidsplan, een Waterplan en meer plannen waardoor dit college, anticiperend op de Omgevingswet, zich moet voorbereiden om die zaken bij elkaar te brengen en te integreren. Dit kan soms, de heer Graaff gaf het al aan, betekenen dat men wat schuurt tussen twee commissies in. Het college kan daar, ook in de aansturing ambtelijk gezien en in de manier waarop dit kan worden gekoppeld aan de nieuwe Structuurvisie, zijn voordeel mee doen omdat veel meer zaken integraal met elkaar kunnen worden afgewogen. De gedeputeerde ziet hier het grote voordeel van omdat daarmee veel meer integraal beleid kan worden gevoerd op onderdelen die de provincie belangrijk vindt.

Het college heeft tijd nodig gehad om te bekijken hoe de Omgevingswet wordt vormgegeven door het Rijk. In november heeft de gedeputeerde binnen het IPO een eerste sessie met de eerste schetsen hierover gehad. De Omgevingswet komt waarschijnlijk in 2012 in behandeling in de Kamer en de wet zou effectief moeten zijn in 2014. Dat betekent dat, met de verlenging van dit PMP, de gedeputeerde de kans wil grijpen om hier mét de commissieleden via de methode Balemans naar te kijken. Daarom is er de volgende week een sessie gepland. Daarbij kan worden aangegeven wat men belangrijk vindt en welke kernwaarden men erin wil hebben benoemd om voor dit ‘plan voor de fysieke leefomgeving’ te komen. De vraag is dan ook waar de provincie, vooruitlopend op wat het Rijk aan het bedenken is, het beleid kan integreren.

De gedeputeerde meent dat dit de nieuwe manier van besturen is die past bij de wijze waarop binnen de provincie de kerntaken worden ingevuld: men wil dat veel meer integraal doen, men wil de afweging meer kunnen laten zien. Gedeputeerde De Vries hoopt dat de Statenleden de meerwaarde van dit traject inzien, zodat er over twee jaar een heel mooi plan kan worden neergelegd dat de integraliteit, die de gedeputeerde voor ogen heeft, benadrukt.

De voorzitter stelt vast dat dit voorstel doorgaat naar de Provinciale Statenvergadering met de opmerkingen van de commissieleden op het bekende ‘blauwtje’.

De heer E. de Vries concludeert dat het college deze tijd nodig had. Spreker zou graag afspreken met het college dat de commissie in april, voor de dag waarop het college een jaar geleden zijn intrede deed, met het nieuwe PMP naar de commissie komt. In de beleving van zijn fractie is er dan een jaar kwijt, in de beleving van het college is er een jaar gestudeerd. Gedeputeerde De Vries zegt dit niet te zullen doen omdat het college niet met een nieuw PMP komt maar met een veel breder plan. Dat betekent dat er veel meer in verwerkt moet worden. De gedeputeerde wil het in één keer goed doen en wil dan ook de tijd nemen hiervoor. De D66-fractie verzocht inzichtelijk te maken wat er in de Voorjaarsnota als taakstelling staat. Gedeputeerde De Vries merkt op dat deze bezuinigingen meevallen. Met veel efficiency kan dit bedrag zeker worden gehaald. Spreker zegt de fractie van D66 toe dat het college, in aanloop naar de behandeling van de Voorjaarsnota, in deze commissie inzichtelijk zal maken hoe het college dit financieel zal uitwerken in het kader van het PMP.

De voorzitter rondt de bespreking van dit onderwerp af.

De heer Meijer herinnert de voorzitter eraan dat hij de gedeputeerde nog de vraag had gesteld wat voor nieuwe initiatieven op het gebied van duurzame energie de consequenties zijn van deze handelwijze rond het Milieubeleidsplan.

De voorzitter laat de heer Meijer weten dat dit niet een onderdeel is van de portefeuille van gedeputeerde De Vries.

8. Statenvoorstel GowithoutSalt

De heer Scharddelee laat weten dat de ChristenUnie-fractie dit een prachtig project vindt. De fractie heeft twee opmerkingen. Ten eerste geeft de naam wat verwarring, mensen denken dat het iets met strooizout te maken heeft. Spreker doet de suggestie om de naam te veranderen in bijvoorbeeld FoodwithoutSalt.

Ten tweede wacht zijn fractie op een zoete variant, voedsel zonder suiker. Daar speelt een vergelijkbaar probleem.

De heer Peters deelt mee dat zijn fractie dit een heel belangrijk thema vindt, ook voor de volksgezondheid. Een sterk punt van het plan is dat de provinciale bijdrage verzesvoudigd wordt. Zijn fractie heeft een paar vragen:

- Bij de justificatie die wordt gegeven, 32 miljoen Euro extra omzet en 62 fte extra werkgelegenheid, zou zijn fractie graag een onderbouwing zien.
- De fractie zou graag beter de afwegingen om dit te doen begrijpen. Wat zijn de criteria geweest die hiertoe hebben doen besluiten?
- Wat is de overeenkomst die de provincie met het bedrijfsleven heeft, wat moet er worden geleverd voor de bijdrage van de provincie?

De heer Essousi deel mee dat zijn fractie meent dat ontwikkelingen van nieuwe methoden of innovatie, zoals de ontwikkeling van nieuwe voedingsmiddelen, vanuit het bedrijfsleven zelf moet komen. De fractie voelt dan ook niets voor deze financiële steun.

Ook is de fractie niet overtuigd van de economische slagkracht van een dergelijk project voor de regio. Life sciences heeft een aandeel van 5% in de regio en dan gaat het vooral om de medische kant. Food zal dus minder zijn. Binnen de huidige financiële context vindt de fractie dit een onverantwoorde uitgave. Het geld kan beter worden besteed. Zijn fractie is van mening dat het bijvoorbeeld aan de cultuursector kan worden gegeven. G.S. moet zich houden aan speerpunten die in de Economische Visie zijn geformuleerd. Dat is ook life sciences maar de speerpunten zijn meer gericht op de medische technologie die achter loopt. Dan gaat het meer om de directe medische technologie, om de public health, immunologie, stamcelonderzoek en oncologie. Dat zijn de thema's waarmee de fractie van de PvdA de regio wil profileren, niet zozeer met zoutarm voedsel.

In aansluiting op D66 is de heer Essousi benieuwd naar hoe men aan de cijfers komt van de additionele omzet van 32 miljoen Euro en de werkgelegenheid van 62 fte.

Mevrouw Nap deelt mee dat haar fractie van mening is dat dit project binnen de kaders van de Economische Visie past en dit dus een goed voorstel vindt. Ook omdat er 62 fte additionele werkgelegenheid mee is gemoeid. In een ander project zou men met 500.000 Euro minder arbeidsplaatsen krijgen.

De CDA-fractie heeft wel een vraag bij de criteria om tot dit project te komen. Worden de projecten aangemeld, zijn er criteria voor?

De vraag over de naam van het project speelt gedeputeerde Van Lunteren door naar de projectindieners.

In reactie op de vragen over gestelde criteria laat de gedeputeerde weten dat G.S. toetst of een project binnen de kaders valt die met elkaar zijn afgesproken. Eén van de kaders is natuurlijk de Economische Visie. Met nadruk hebben enkele partijen daarbij aangegeven, spreker dacht ook de PvdA, om daarbij de verbinding te zoeken met FoodValley. Dit is een project dat precies op het scharnier zit tussen life science en food.

Eén van de criteria waarop het college heeft getoetst is dat een project verbinding moet hebben met de Universiteit van Utrecht. Dit is voor het college een belangrijke randvoorwaarde.

Een andere randvoorwaarde is dat het bedrijf zelf bereid moet zijn te investeren zodat er voldoende rendement op de eigen investering is.

Mevrouw Nap vroeg hoe wordt omgegaan met losse projecten. In het verleden nam G.S. hierover een besluit en werden de projecten aan de commissie voorgelegd ter kennisname. De reden waarom het besluit nu niet is genomen, is omdat is afgesproken dat de Staten een Economische Agenda maken die aan de commissie wordt voorgelegd. In die Agenda komen criteria te staan waaraan dergelijke projecten worden getoetst, de criteria worden wat algemener opgesteld. Later zal ook op het gebied van stimulering duidelijk zijn welke criteria er zijn en dan zal het college aan de commissieleden vragen de kaders verder vorm te geven en vast te stellen. Op die wijze kan de procedure zoals men die kende weer in ere worden hersteld. Maar wanneer in de tussentijd projecten voorbij komen die G.S. een kans wil geven, wordt een dergelijk project los naar de Staten gestuurd.

Een onderbouwing is altijd lastig met betrekking tot omzet en arbeidsplaatsen. De provincie is dan overgeleverd aan wat het bedrijfsleven daar zelf in doet. Deze projecten worden in het kader van EFRO ingediend. Buiten het feit dat G.S. het toetst, wordt een project ook door in dit geval programmabureau oost getoetst. Dit betekent dat een deel van de EFRO-middelen die in oost werden ingezet hun effect op deze regio (west) krijgen. Dat is de borg. Tussentijd wordt wel getoetst om na te gaan of het in de pas loopt. Maar 100% zekerheid is er nooit want bij innovatie bestaat altijd het risico dat men niet tot innovatie komt. Dan is er werkgelegenheid geweest om het project te draaien maar is er later geen werkgelegenheid om het project te laten renderen.

De heer Peters begrijpt dat het moeilijk is om een onderbouwing te maken maar vraagt of de commissie de onderbouwing kan zien.

De gedeputeerde Van Lunteren zegt dit de commissieleden toe.

Op de vraag wat het contract is, antwoordt de gedeputeerde dat dit de regeling is. De regeling staat open, daar volgt een EFRO-beschikking uit. Die EFRO-beschikking is als het ware het contract dat men met elkaar aangaat. Dat is ook een randvoorwaarde voor Europa.

De heer Essousi vraagt naar de rol van de provincie. Is de provincie enkel cofinancierder of verwacht de provincie er, naast de omzet en de werkgelegenheid, iets voor terug?

Gedeputeerde Van Lunteren legt uit dat dit in principe altijd zo gaat. Er ligt in ieder geval de afspraak dat, binnen het kader dat door de provincie wordt gesteld, het project wordt uitgevoerd. Er wordt in ieder geval kennis, een poging tot innovatie, opgedaan. Als dat succesvol is, zal dat leiden tot werkgelegenheid. Er is een voorzichtige berekening gemaakt van wat dit gaat betekenen. Natuurlijk is het zo dat over dergelijke bijdragen straks een EFRO-beschikking wordt gesteld en dat het bedrijf verantwoording moet afleggen. Er moet dus teruggekoppeld worden in hoeverre de doelstellingen worden gehaald. Dat vindt plaats door het programmabureau EFRO-oost.

De voorzitter rond de bespreking van dit onderwerp af.

9. Statenvoorstel Uitvoeringsplan Internationale Acquisitie

De heer El Yassasini herinnert eraan dat P.S. met de Economische Visie al een en ander hebben vastgelegd. De VVD-fractie is blij met de wijze waarop het college zich hiervoor inzet door zich te focussen op de speerpunten en ervoor te zorgen dat deze provincie aantrekkelijk wordt voor internationale bedrijven.

- Spreker vraagt of de gedeputeerde kan specificeren waar de 1,4 miljoen voor is.

De heer IJssennagger merkt op dat zijn fractie indertijd tegen de Economische Visie heeft gestemd.

- Het college stelt in het plan: ‘Wij willen in de periode 2012-2015 minimaal 40 investeringsprojecten van buitenlandse bedrijven realiseren...’. Spreker vraagt of de commissieleden de gedeputeerde mogen afrekenen op het resultaat.
- De heer IJssennagger vindt het jammer dat G.S. de meetperiode tot 2015 laat lopen, dat is net na de verkiezingen. Is G.S. bereid om halverwege verantwoording af te leggen?

De heer Schaddelee deelt mee dat zijn fractie in grote lijnen kan instemmen met het plan. De focus gaat nogal naar acquisitie in Azië en Noord-Amerika.

- Uit bijlage 1 blijkt dat het merendeel van de nieuwe bedrijven die zich vestigen in de regio uit Europa komen. Op pagina 10 wordt gezegd dat Europa niet de focus krijgt. Moet er niet meer worden gefocust op het binnenhalen van nieuwe bedrijven uit Europa?
- De fractie van de ChristenUnie wil meer aandacht vragen voor groeiregio's, bijvoorbeeld Rusland en zeker Brazilië. Hoe gaat G.S. met dergelijke landen om?
- Op een aantal plaatsen wordt China genoemd. Logisch, gezien de relatie met een provincie daar. Die relatie moet ook worden gebruikt om de situatie rond mensenrechten aan te kaarten. Het past misschien niet bij internationale acquisitie, maar men moet het niet normaal vinden om met China een relatie te hebben zoals men dat met andere landen heeft.
- Spreker vraagt naar de effecten van de acquisitie. Sinds 2008 is er een actieplan Acquisitie en dit zou tot 32 nieuwe bedrijven, nieuwe investeringsprojecten hebben moeten leiden. Maar hoeveel projecten waren er daarvoor al, hoeveel nieuwe investeringprojecten zou de provincie hebben gehad zonder dit acquisitieplan?

De heer Peters vindt het plan belangrijk voor de versterking van de economie. Juist daarbij is het belangrijk om een brede blik te hebben. Een proactieve aanpak en accountmanagement stralen activiteiten uit.

- Als er wordt gesproken over plannen voor een expatdesk, kijkt G.S. eerst naar een haalbaarheidsstudie. Spreker heeft er ervaring mee en weet dat een desk snel kan worden opgezet. Waarom gaat dit zo langzaam?
- Zijn er Europese fondsen te verkrijgen voor dergelijke activiteiten?
- Er staat beschreven dat de provincie minder succes had binnen life sciences en de medische technologiesector. De verklaring hiervoor is wat vaag. Spreker vraagt wat wordt gedaan om dit te verbeteren.

Mevrouw Nap deelt mee dat haar fractie een groot voorstander is van internationale acquisitie omdat het voor de economie heel belangrijk is dat niet alleen binnen Nederland en de eigen provincie wordt gekeken. Haar fractie is echter niet enthousiast over het stuk, de samenwerking wordt gemist. Aan de ene kant de samenwerking met de gemeente Utrecht, internationale bedrijven kennen eerder de stad dan de provincie Utrecht. Daarnaast mist de CDA-fractie een visie en reflectie op andere provincies, met name op de as Amsterdam-Schiphol-Utrecht. De fractie mist de samenwerking met organisaties voor expats,

bijvoorbeeld Expatax, Expatica, Expat Focus, Easyexpat en Expat Financial. Die zijn bezig met het oprichten van een expatdesk, samen met ongeveer zes internationale bedrijven. De provincie sluit zich hier niet bij aan. Als één van de organisaties bij de provincie aangeeft dat iets dergelijks in Amsterdam is opgezet op verzoek van de gemeente, reageert de provincie ambtelijk met de opmerking dat de provincie er geen interesse in heeft. Als de provincie denkt dergelijke zaken zelf te kunnen doen, dan is de provincie niet goed bezig. De provincie moet aansluiten bij initiatieven die er zijn.

Nog erger is dat G.S. wil starten met een haalbaarheidsonderzoek. Mevrouw Nap denkt niet dat daar behoefte aan is. Er is behoefte aan één loket voor expats waar met name een rol ligt voor de gemeente, namelijk de inschrijving in de GBA en het aanvragen van het sofinummer, waar ook een rol is voor het Rijk op het gebied van de IND op het moment dat mensen zich vestigen en waar een kleine rol is voor de provincie, zeker in de verbindende richting naar het IND toe wanneer men een stad als Utrecht te klein vindt hiervoor.

De CDA-fractie heeft de volgende vragen:

- Is de gedeputeerde op de hoogte is van het feit dat de Utrecht expatdesk de komende weken door zes internationale bedrijven wordt gelanceerd?
- Is de gedeputeerde bereid de oprichting hiervan enigszins aan de markt over te laten en alleen bij de mogelijkheid aan te sluiten in plaats van zelf het wiel uit te vinden?
- Op welke wijze betreft de provincie het internationale bedrijfsleven actief bij haar plannen?

De heer Beks deelt mee dat de GroenLinks-fractie de voorgenomen acquisitie-inspanningen steunt, maar daarbij enkele vragen heeft:

- G.S. wil 30% van de inspanningen richten op kernsectoren. Kan men dan nog van kernsectoren kan spreken, zeker als men in acht neemt dat bij twee van de drie kernsectoren, life sciences en duurzaamheidseconomie, weinig resultaten zijn geboekt tot nu toe?
- De Europese Unie heeft de provincie Utrecht genoemd als één van de meest compositieve regio's. Hoe verklaart G.S. dan dat Utrecht relatief minder vestigingen van buitenlandse bedrijven heeft dan de rest van Nederland? In werkgelegenheidstermen gaat het dan om 10% tegenover 16%. Het is wenselijk dat de Statenleden een overzicht krijgen van hoe de verdeling van vestigingen van buitenlandse bedrijven tussen de verschillende provincies. Dan kunnen de resultaten van de provincie Utrecht beoordeeld moeten worden.
- Wat de kernsector duurzaamheidseconomie betreft, lezen wij in de Uitvoeringsnota op pagina 19 dat er hier nog geen resultaten zijn bereikt. Want gaat de gedeputeerde doen om ervoor te zorgen dat er wel resultaten worden geboekt? In de nota staat hier niets over geschreven. Welke inspanning zou de provincie zelf kunnen leveren met betrekking tot duurzaamheid als een positieve stimulans?

De heer Essoussi vindt de Uitvoeringsnota een helder plan. De fractie van de PvdA is van mening dat vanuit economisch oogpunt acquisitie één van de belangrijkste taken is van de provincie. Acquisitie vond de vorige jaren ook plaats en de provincie zou zich nu vooral moeten richten op zaken die verbeterd kunnen worden.

- De afgelopen jaren is er vooral ingezet op de creatieve industrie (gaming). De sectoren medische technologie en duurzaamheidseconomie zijn achtergebleven. In het plan staat dat 30% van de 40 investeringsprojecten binnen die drie speerpunten moet plaatsvinden. Waarom wordt er binnen die drie sectoren niet gedifferentieerd om de achtergebleven sectoren uit het slop te halen?
- Het Uitvoeringsplan spreekt over een proactieve acquisitieaanpak voor de kernsectoren, 30% dus. De heer Essoussi vraagt zich af waarom er voor de overige 70% niet een aanpak

is gevonden. Spreker begrijpt dat er een focus wordt gelegd, maar het gaat hier maar om 30% en bij de aanpak zou G.S. ook moeten hebben voor de meerderheid. In ieder geval zou moeten worden benoemd wat G.S. met het overige wil doen. Zou het niet goed zijn om ook voor deze 70% een aanpak te formuleren zodat er binnen die 70% bijvoorbeeld een focus kan worden gelegd op sectoren met een hoge werkloosheid in de regio?

- In het plan staat dat de NFIA belangrijk is voor de provincie en betrokken is bij alle vestigingsprojecten. De heer Essousi zou graag horen wat de meerwaarde is van de acquisitie die de provincie hier voert.
- De heer Essousi vraagt waarom de acquisitie niet is ondergebracht bij de OMU.

De heer Meijer zegt dat de discussie tussen G.S. en de SP-fractie over zin en onzin van acquisitie bij internationale bedrijven in grote lijnen bekend is: waar moet het toe leiden, voor wie is het bedoeld, in hoeverre worden de mensen die minder kans hebben op de arbeidsmarkt door dit beleid ondersteund? Is hier niet sprake van een enorme verspilling van publiek geld door met prestigegevoelige reizen en contacten iets te proberen op te bouwen waarvan achteraf zal blijken dat het rendement voor een overgroot deel niet is wat men ervan verwacht?

Bij het meetbaar beoogde beleidseffect wordt aangegeven: 'dit kunnen nieuwe vestigingen zijn maar ook uitbreidingsinvesteringen bij bedrijven die al in Nederland gevestigd zijn'. De SP-fractie is tegen concurrentie met andere Nederlandse provincies die misschien een dergelijke vestiging nog beter kunnen gebruiken. Men is juichend over Danone en het feit dat het bedrijf van Wageningen naar Utrecht gaat, maar sommigen zien dat als een Pyrrusoverwinning: mensen stappen in de auto en rijden heen en weer, mensen gaan niet verhuizen en er komt druk op de mobiliteit. Uiteindelijk zal moeten blijken wat het nettorendement is.

- Spreker vraagt om een duidelijke uitspraak van de gedeputeerde over hoe hij aankijkt tegen het concurreren met andere provincies. In sommige delen van het land, Drente en Limburg bijvoorbeeld, is de situatie zeker zo nijpend en de heer Meijer gunt de mensen daar ook enige werkgelegenheid.
- Het versterken van de ondernemers die er zijn, het bieden van perspectief: spreker wijst op het Coen-onderzoek, de Conjunctuur Enquête Nederland, dat heeft plaatsgevonden en waarbij bij diverse Kamers van Koophandel het vertrouwen bij ondernemers in de diverse regio's is gepeild. Dan blijkt dat dit vertrouwen gering is. De regionale overheid moet perspectieven bieden over hoe de crisis het hoofd kan worden geboden en meer perspectieven aan ondernemers geven. De SP-fractie zou daar graag een versterkte inzet op zien. De acquisitie die tot nu toe is gepleegd, heeft volgens de heer Meijer een zwaar overschatten functie en neemt een te groot deel van het geheel in.

In reactie op de opmerking van de VVD-fractie over de 1,4 miljoen en de specificering legt gedeputeerde Van Lunteren uit dat hierover het één en ander in het plan staat genoemd. In algemene zin wordt het hele beleid gefinancierd met bijvoorbeeld promotie en dergelijke. Voor wat er niet scherp in staat genoemd is de 1,4 miljoen Euro: alle investeringen die nodig zijn om een project tot een resultaat te brengen. Daarnaast is de post ook bestemd voor bijvoorbeeld beurzen, reizen naar Japan en Korea, handelsmissies.

Desgevraagd antwoordt de gedeputeerde de PVV-fractie dat hij op alle manieren verantwoording af wil leggen over wat het college heeft gedaan, over of het doel wel of niet is bereikt. Dan is het aan de Staten om te beoordelen of er voldoende inspanning is geleverd en of het doel is bereikt.

Het is goed om een doel te formuleren, een helder beeld van waar men naar toe wil werken. Als dat niet gebeurt, wordt het voor G.S. lastig om te sturen. De tijd leert of het doel wordt gehaald, dat is het lastige van het voeren van economisch beleid.

Gedeputeerde Van Lunteren wil de commissie eens per jaar een overzicht geven van de stand van zaken. Op die manier kunnen commissie en gedeputeerde sturen op het eindresultaat. Twee fracties vroegen naar de 70%. De 70% is ingegeven vanuit de gedachte dat er veel met het NFIA, de Netherlands Foreign Investment Agency wordt samengewerkt. G.S. koppelt daar veel aan en heeft dus niet altijd volledig in de hand waarop geacquireerd wordt. In tegenstelling tot het verleden wil het college op de kernsectoren zelf actiever zijn. Maar het meest effectieve beleid is beleid dat is gekoppeld aan het Rijksbeleid, zodat gebruik kan worden gemaakt van middelen en menskracht die worden ingezet om bedrijven naar Nederland toe te halen. Dat is de reden voor de verdeling 70%-30%. In de praktijk zou die verhouding van 30% naar 40% of 50% op kunnen schuiven omdat de provincie actiever bezig is op die sectoren: er wordt een accountmanager op gezet en projecten worden gericht ingezet. De verwachting van het college is dat dit effect zal krijgen. Dan zullen van de 1,4 miljoen Euro meer middelen naar de kernsectoren gaan.

De fractie van de PvdA vroeg waarom de provincie volgend is op het NFIA. Gedeputeerde Van Lunteren legt uit dat hij, als alles binnen de provincie moet worden opgezet, veel meer menskracht nodig zou hebben. Gemeenten als Amsterdam en Rotterdam doen dit wel, maar dan spreekt men over andere aantallen en budgetten. G.S. kiest ervoor om dit in gezamenlijkheid met het Rijk te doen. Het Rijk financiert een deel van het acquisitieapparaat en daarmee is de organisatie klein en besteedt die relatief weinig geld. Maar die organisatie is wel extra vaardig en de afgelopen jaren succesvol gebleken.

Waarom de provincie zich niet alleen tot de NFIA beperkt, is omdat de provincie op deze manier in staat is om de focus naar de speerpunten toe te brengen. Ook is de provincie de ogen en oren voor de NFIA in deze regio. Dat spaart aan hun zijde middelen uit.

De ChristenUnie-fractie vroeg waarom de focus op Azië ligt en niet op Europa. Een dergelijke vraag kreeg de gedeputeerde onlangs over Duitsland. Het viel hem op dat hij niet goed aan kon geven wat de provincie doet voor bedrijven in Duitsland. G.S. bekijkt nu hoe dit vorm kan worden gegeven. Als het merendeel van de investeringen uit Duitsland blijkt te komen, is het misschien verstandig om ook daar de benadering via kernsectoren toe te passen en te bekijken hoe met Duitsland slimme allianties kunnen worden gesloten.

De reden waarom de provincie bij de BRIC minder in de BR en meer in de IC investeert, is vanwege het feit dat het beleid dan zo versnipperd is. Een dergelijke missie kost een jaar aan voorbereidingen. Als dit breder wordt getrokken, kost dit meer investeringen en meer formatie en G.S. voelt de politieke discussie binnen de provincie hierover natuurlijk aan. Hoeveel resultaat zou er zijn geweest zonder de extra inspanningen? Gedeputeerde Van Lunteren refereert aan zijn eerdere opmerking: alles wat men met betrekking tot de economie doet blijft koffiedik kijken. Wat G.S. wel steeds meer merkt bij buitenlandse missies is, dat de regio Utrecht goed herkend wordt.

Het CDA vroeg naar de samenwerking met andere overheden en de gedeputeerde stelt dat G.S. dit juist opzoekt. In overleg met het NFIA heeft de provincie de databases opengesteld voor andere gemeenten. Hoe meer informatie van buiten naar binnen wordt getrokken, hoe kansrijker en beter het resultaat van acquisitie is. Dat zorgt ervoor dat ook bijvoorbeeld in Veenendaal de mensen van de economische afdeling naar buiten gaan en van bedrijven horen wat er speelt en via de provincie komt dat bij het Rijk terecht. Dan wordt ervoor gezorgd dat op het juiste moment de juiste mensen aan tafel zitten om mee te denken.

In reactie op de SP-fractie stelt de gedeputeerde dat de provincie Utrecht de concurrentie tussen provincies niet voert. Spreker ziet Danone als toonbeeld van hoe het moet worden vormgegeven. Danone dreigde haar vestigingen hier te sluiten en een concentratie voor research & development terug naar Frankrijk te brengen. De Nederlandse directeur van de vestiging in Wageningen heeft dit aangekaart en daarom kon hier tijdig wat aan worden gedaan. Toen dreigde dat zij zouden worden uitgespeeld, hebben Wageningen en Utrecht de

handen ineen geslagen waarbij is ingezet op behoud van de vestiging in Nederland. Daarna ging men pas de discussie aan op welke plek Danone zou moeten komen. Er is dus voor gezorgd dat deze arbeidsplaatsen voor Nederland behouden bleven.

De heer Meijer wijst erop dat hij, wat Danone betreft, heeft gewezen op de gevolgen. Het feit dat een onderneming van Wageningen naar Utrecht wordt verplaatst, dat mensen heen en weer gaan rijden over de snelweg, dat een selecte groep van de arbeidsmarkt daarvan profiteert. Spreker benadrukt dat hij niet heeft gezegd dat Danone het resultaat was van een harde concurrentieslag tussen provincies.

De heer Meijer is enigszins blij met wat de gedeputeerde aangeeft, namelijk dat er geen harde economische slag in het land gevoerd gaat worden om bedrijven binnen te halen.

Gedeputeerde Van Lunteren legt uit dat G.S. juist inzet op internationale acquisitie om te voorkomen dat bedrijven van de ene provincie naar de andere trekken. G.S. heeft zich buiten dergelijke discussies willen plaatsen. Dit is ook de reden waarom G.S. terughoudend is met de medewerking aan de Utrecht Investment Agency, dat is een partij die mede door de vastgoedmarkt wordt gefinancierd en daarmee actiever bedrijven van de ene provincie naar de andere haalt. Het is ook een randvoorwaarde om met het NFIA samen te mogen werken: het NFIA wil de interne competitie binnen Nederland niet. Zolang de provincie dus samenwerkt met het NFIA heeft de commissie de zekerheid dat G.S. zich aan die afspraak houdt.

In reactie op de vragen van de fracties van het CDA en D66 over de expatdesk laat gedeputeerde Van Lunteren weten dat hij afwist van het punt van de bedrijven, zij hebben de gedeputeerde de vorige week een mail gestuurd. Het initiatief betreft een bundeling en daar was G.S. juist naar op zoek. Dat was het haalbaarheidsonderzoek: hoe kan G.S. het bedrijfsleven aan laten haken om te voorkomen dat alles zelf gefinancierd moet worden? Het bleek wat lastig omdat er een locatie moet zijn. G.S. heeft geprobeerd om een discussie te voorkomen over waar het moet plaatsvinden, wie daar financieel aan bijdragen en wie eraan mee moet werken (dat heeft ermee te maken dat men in de juiste systemen moet kunnen).

Gedeputeerde Van Lunteren heeft in december voorgesteld om dit als project op te pakken. Als men vindt dat de desk er moet komen, dan wordt die op het Provinciehuis gevestigd. Dit voorkomt discussie met andere steden en het is ook een mogelijkheid om in contact te zijn met de samenleving. Spreker ziet instemming bij de commissieleden en is van mening dat dit geregeld moet gaan worden. Dan gaat G.S. zich zeker tot die groep wenden om ervoor te zorgen dat ook het private deel voldoende aanhaakt.

Wat de duurzaamheid betreft: in het verleden is het accountmanagement niet goed over de sectoren verdeeld. Daarmee is de aandacht verzwakt. Gedeputeerde Van Lunteren bedankt de heer Zuidema die zich als ambtenaar sterk bezighoudt met de sector life sciences als speerpunt. Men merkt dat de provincie sneller op de kaart komt. De huisvesting is een lastig punt. Daarom kwam onlangs het voorstel van de Incubator voorbij. Er worden gesprekken gevoerd over het RIVM-terrein over de vraag of na de verhuizing de laboratoria beschikbaar kunnen worden gesteld voor startende bedrijven en voor bedrijven die van buiten komen maar zich bij de kennis willen vestigen. G.S. hoopt dat, door voldoende aanbod van laboratoria te hebben en beter te acquireren, dit beter zal gaan lopen. G.S. heeft hier alle vertrouwen in. Het bedrijfsleven wordt hier actief bij betrokken. Spreker benadrukt dat het team Acquisitie ervoor zorgt dat de ideeën van het bedrijfsleven bij de provincie bekend worden.

De gedeputeerde benadrukt dat de belangen van het bedrijfsleven en de overheid niet altijd gelijkgeschakeld zijn. Er zit een deel in dat 'des overheids' is, dat kan ook het geval zijn met het expatdesk. Dat kost even tijd, maar de overheid moet wel proberen om net zoveel vaart te maken als het bedrijfsleven dat kan.

De oorzaak van het feit dat Utrecht minder hoofdvestigingen heeft dan de overige provincies ligt in het feit dat in Utrecht veel Beneluxvestigingen zijn die hun hoofdkantoor bij de Zuidas willen hebben. Het is goed dat Utrecht nu meer op de kernsectoren gaat zitten omdat het dan

meer op inhoud is gericht dan alleen op basis van locatie. G.S. heeft echter niet de illusie dat internationale hoofdkantoren naar Utrecht worden gehaald. Maar in principe doet men het voor de BV Nederland. Het is vooral van belang dat er voldoende spin-off blijft in deze provincie. Gedeputeerde Van Lunteren zegt de heer Beks toe dat hij zal bekijken of er een overzicht van de vestigingen kan worden opgesteld.

De gedeputeerde merkt op dat de analyse van de fractie van de PvdA een terechte is. G.S. heeft zich ook afgevraagd waarom de sector creative succesvol is geweest. Veel van de zaken die daarbij zijn opgepakt worden nu gekopieerd naar de andere sectoren om ervoor te zorgen dat het binnenhalen van nieuwe vestigingen meer succesvol wordt. De provincie was daarbij erg op het account gericht, de TFI had dit goed ontwikkeld en alle randvoorwaarden waren telkens aanwezig. Dit was de reden waarom de gedeputeerde de Economische Visie aan de Staten heeft voorgelegd. Met de acquisitie wordt hier nu op voortgeborduurd.

De heer Essousi komt terug op de opmerking van de gedeputeerde dat hij zonder doelstelling geen leiding kan geven. Spreker vraagt of het dan niet effectiever is om, dat wat men wil bereiken, aan de doelstelling te verbinden. Daarbij kunnen de aantallen bij de drie kernsectoren gelijkgetrokken worden.

Gedeputeerde Van Lunteren merkt op dat dit lastig is omdat men bij acquisitie niet precies weet wat men tegenkomt. Stel dat een bedrijf als Philips van Amsterdam naar Utrecht wil komen, dan was de provincie hier erg druk mee geweest. Het is niet het speerpunt van de provincie terwijl het wel heel belangrijk is voor de werkgelegenheid. Daarom is het van belang om ogen en oren in het veld te hebben en te proberen een aantrekkelijke regio te zijn voor bedrijven waar men zich op richt. De energie gaat met name zitten in de projecten die voorbij komen. De NFIA weet dat de provincie bedrijven extra goed kan bedienen als het op de speerpunten aankomt. Maar er zullen ook projecten worden aangediend die minstens zo succesvol kunnen worden en die hier willen komen om de interessante ligging. G.S. kan dan niet zeggen dat de provincie die bedrijven niet wil behandelen. Het belangrijkste is dat die 40 bedrijven er komen.

Met de Economische Agenda zal worden geprobeerd de zwakke sectoren aan te pakken. Onlangs is dat bij life sciences gedaan met de Incubator. In de praktijk zal het zo zijn dat de aandacht op de speerpunten is gericht.

De heer Peters begrijpt dat de provincie moet nemen wat er op haar pad komt. De 30% is echter wat laag. Spreker vraagt of de Staten kunnen kiezen voor 50% om zo focus te creëren. De heer Meijer vraagt de heer Peters of absolute getallen, ongeacht omvang en reikwijdte van een bedrijf, niet een wat 'holle' bijdrage is. Het gaat erom wat het rendement is aan economie en werkgelegenheid.

Gedeputeerde Van Lunteren legt uit dat dit cijfer is gebaseerd op ervaringen. Spreker wil het niet mooier maken, wetende dat het lastig wordt. De Statenleden moeten hem af rekenen op hoe G.S. er in de Economische Agenda voor gaat zorgen dat de randvoorwaarden voor de andere sectoren ook goed worden. Er zullen acquisitietrajecten bij zijn waarbij de provincie niet is betrokken, enkel vanwege het feit dat de randvoorwaarden op orde zijn. Spreker kiest ervoor om het beleid meer op die wijze in te zetten en om naar de kernsectoren toe te werken. De PvdA-fractie vroeg waarom het niet is ondergebracht bij de Ontwikkelingsmaatschappij. Een vraag die de gedeputeerde eerder aan de commissie heeft voorgelegd. Toen werd het volgende aangegeven: als de herontwikkeling wordt opgepakt, kan men tegelijkertijd zoeken naar investeringen uit het buitenland. Dit bespreekt het college wel, maar met name in het kader van de herstructurering. Het zijn twee gescheiden trajecten. De Staten hebben de gedeputeerde met name een opdracht op het gebied van herstructurering meegegeven om ervoor te zorgen dat de provincie zo goed mogelijk omgaat met de ruimte die beschikbaar is en zo min mogelijk nieuwe terreinen gaat aanleggen. Gedeputeerde Van Lunteren heeft de nadrukkelijke wens om het op die wijze vorm te geven en om actief bezig te zijn met mede-

investeerders in de herontwikkelingen, om daarmee geld uit het buitenland te genereren in de hoop dat dit leidt tot huurders of gebruikers uit diezelfde landen. Daarbij richt men zich met name op China.

De voorzitter vraagt of dit als een sterstuk kan worden beschouwd.

De heer Meijer meent dat dit in onvoldoende mate recht doet aan de verschillen die er zijn. Mevrouw Nap merkt op dat haar fractie dit niet als een sterstuk beschouwt. Het zou de CDA-fractie helpen om in te stemmen met dit voorstel als er binnen drie weken, tot de bespreking in de Staten, contact is geweest met de Utrecht Expatdesk.

Gedeputeerde Van Lunteren geeft aan dat hij dit zojuist heeft toegezegd. G.S. gaat niet het wiel opnieuw uitvinden en heeft degenen die in Amsterdam de desk hebben opgezet, gevraagd dit hier op dezelfde manier te doen. Ook heeft de gedeputeerde de toezegging gedaan dat het haalbaarheidsonderzoek niet plaats zal vinden.

De heer El Yassini gaat in op de opmerking van de heer Meijer en benadrukt dat de gedeputeerde alle vragen heeft beantwoord. Als de SP-fractie tegen is, dan stemt de fractie tegen. Er zal echter geen nieuwe informatie komen.

De heer Meijer meent dat het recht doet aan de Utrechtse bevolking dat de verschillende invalshoeken ook in de Statenvergadering aan het licht komen. Als de heer Meijer de enige is die er zo over denkt, zal zijn fractie akkoord gaan.

De voorzitter inventariseert de meningen van de overige fracties.

De voorzitter constateert dat dit een sterstuk is.

10. Statenbrief Bestedingsplan Brede Doeluitkering Verkeer en Vervoer 2012

De voorzitter deelt mee dat dit onderwerp op verzoek van mijnheer Meijer is geagendeerd. De vragen van de heer Meijer worden door gedeputeerde Van Lunteren schriftelijk beantwoord. De beantwoording zal in de volgende commissievergadering als ingekomen stuk worden geagendeerd. Vanwege het late tijdstip krijgt de heer Meijer kort de gelegenheid om te reageren.

De heer Meijer heeft de voorzitter in een telefonisch laten weten dat de meeste vragen niet ingewikkeld zijn. Het gaat zijn fractie om een aantal keuzes betreffende openbaar vervoer of wegen, de mobiliteitsaanpak. In de provincie Utrecht ligt de mobiliteit gecompliceerd. Het is daarom van belang dat, als er geld valt te verdelen, dit optimaal gebeurt.

De heer E. de Vries vertelt dat hij had verwacht dat dit als een agendapunt zou worden behandeld, net als de vorige punten. De heer Meijer had tevoren een lijst met vragen ingediend, spreker heeft zelf ook vragen. Maar over een onderwerp dat staat geagendeerd hoeven geen vragen tevoren te worden ingediend.

De voorzitter legt uit dat hij in het telefoongesprek met de heer Meijer heeft uitgelegd dat diens stuk, dat hij al in de kerstvakantie had toegezegd, rijkelijk laat bij de griffie is binnengekomen. Het stuk bevat elf vragen waarvan er een aantal zeer technisch zijn. De gedeputeerde en zijn medewerkers hebben meer tijd nodig om de vragen te beantwoorden dan de dagen die restten. Het leek de voorzitter dan ook verstandig om de vragen schriftelijk met de commissieleden te delen en dat te agenderen als ingekomen stuk. Het staat de commissieleden vrij om op dit moment kort het woord te voeren over dit agendapunt.

De heer Meijer vertelt dat sommige vragen technisch zijn, maar veel vragen zijn politiek van aard en betreffen een keuzeprobleem. Hij stelt dan ook voor dat de gedeputeerde antwoord geeft op de vragen voor zover hij dat op dit moment kan, dat hierover van gedachten wordt

gewisseld en dat de vragen die de gedeputeerde niet kan beantwoorden naar een volgende vergadering worden verplaatst en daar alsnog worden geagendeerd.

Mevrouw Hoek begreep dat dit onderwerp oriënterend zou worden besproken en heeft een tweetal vragen.

- De fractie van 50PLUS stelt voor om bestaande lijnen in het kader van het kleine kernenbeleid efficiënter te maken. Er zijn nogal wat lijnen die net niet op elkaar aansluiten. Als één bus bijvoorbeeld een lus van een kilometer maakt, worden de lijnen rendabeler omdat men dan van kern tot kern kan reizen. Er zijn ongetwijfeld meer voorbeelden, maar mevrouw Hoek noemt Stichtse Vecht, waar men dan op de lijn Utrecht-Amsterdam zou kunnen stappen waardoor stations bereikbaar zijn. Spreker zou G.S. schriftelijk enige suggesties kunnen doen. Mevrouw Hoek zou dit punt graag meegenomen zien in het document.
- Fietsfilevrij: er wordt gesproken over fietssnelwegen. Dan zou het handig zijn dat mensen uit de auto komen en lange afstanden overbruggen met de fietssnelweg, maar dan met een elektrische fiets. De 50PLUS-fractie mist echter voorzieningen daarvoor, zoals fietsoplaadpunten. Dit zou het stimuleren. G.S. zou dit moeten faciliteren en mevrouw Hoek zou dit mee willen laten nemen bij punt f.

De heer Konings merkt op dat de vragen van de SP en 50PLUS behoorlijk fundamentele vragen zijn. Op de termijnagenda staat het Strategisch Mobiliteitsplan. Zijn dit geen vragen die in die context tot op detail aan de orde kunnen komen? Dat lijkt spreker doelmatiger, ook gezien het late tijdstip.

De voorzitter vindt dit een terechte opmerking, ook omdat gedeputeerde Van Lunteren de vergadering slechts tot half zes kan bijwonen. Hij stelt voor dat de vragen van mevrouw Hoek worden meegenomen bij de beantwoording van de vragen van de heer Meijer. Mevrouw Hoek gaat hiermee akkoord.

Gedeputeerde Van Lunteren herinnert aan de vorige vergadering waarin hij geprobeerd heeft om één en ander uit te leggen. Hij probeert dit nu weer: het BDU is een uitkering van het Rijk en maakt onderdeel uit van al het geld dat in de provincie wordt besteed aan mobiliteit. Hoeveel geld dat is, stellen de Staten vast in het Strategisch Mobiliteitsplan. Daarin bepalen de Staten precies aan welke modaliteiten, aan welke leefbaarheidsnormen en dergelijke zij het geld willen besteden. Op basis daarvan stelt G.S. het BDU op. De enige reden waarom G.S. dit naar de commissie stuurt, is dat de Staten zien dat het beleid wordt uitgevoerd op de wijze waarop het met elkaar is vastgesteld en dat de verantwoording over wat de provincie doet, naar Den Haag kan worden gestuurd. Spreker begrijpt dat fracties de fundamentele discussie willen aangaan, maar die kan later in dit jaar volledig en in volle vrijheid worden gevoerd. In reactie op de vraag van de fractie van 50PLUS legt de gedeputeerde uit dat een dergelijke uitkering onder druk kan staan en wisselvallig kan zijn. In Stichtse Vecht heeft men besloten om geen besluit te nemen over het al of niet uittreden uit de BRU. Dat leidt ertoe dat er anderhalf miljoen minder per jaar aan BRU-gelden binnenkomen. Dat betekent dat de gedeputeerde de Statenleden binnenkort weer een stuk zal doen toekomen waarin is te zien dat de provincie een tekort op dit punt heeft. Dit betekent dat een aantal wensen niet langer gehonoreerd kan worden.

In antwoord op de bijdrage van de heer Meijer zegt de gedeputeerde dat GS met alle plezier technische vragen willen beantwoorden. Hij heeft bezwaar tegen het feit dat alle beleidsuitgangspunten ter discussie worden gesteld op het moment het BDU op de agenda staat.

De heer Meijer wijst erop dat het Strategisch Mobiliteitsplan een lange termijnverhaal is. De zaak is continu in beweging. Regelmatig, zeker van jaar tot jaar, moet de afweging kunnen worden gemaakt op welke wijze de gelden worden besteed. Het is niet zo dat het een door het Rijk bepaalde verdeling is. Het is zo dat het systeem van de doelluitkeringen is hervormd. De provincie heeft hier, blijkens deze voorstellen, een eigen inbreng in. Vanwege de lange termijn versus korte termijn vindt spreker het van essentieel belang dat er nu over een aantal bestedingen die in dit plan staan nadrukkelijk gediscussieerd wordt. Dit moet niet worden verschoven naar een later moment als allerlei zaken zich geëffectueerd hebben, bijvoorbeeld de benadering van het centrum van Amersfoort en alles daar omheen van ruim 4 miljoen Euro. De heer Meijer zou hier graag bij stilstaan.

Gelet op de tijd houdt spreker bij voorkeur vast aan het eerdere voorstel. Wel wil hij weten welke investeringen er worden gedaan zodat hij, als dit op de volgende MME-vergadering opnieuw op de agenda komt, weet wat er definitief is op grond van investeringen en wat niet. Gedeputeerde Van Lunteren laat de heer Meijer weten dat GS doorgaan met het uitgeven van geld. De Staten hebben daar mandaat voor gegeven. Het is niet zo dat als er verkiezingen zijn geweest en er iemand anders namens de SP in de Staten komt, de werkwijze wordt veranderd. Als de heer Meijer de werkwijze wil veranderen, dan moet hij dat ter discussie stellen. De gedeputeerde geeft hem dan wel mee dat als GS lange termijnzaken willen oppakken, ook op het gebied van openbaar vervoer, hier zijn meestal lange termijn investeringen voor nodig zijn en GS dus geen enkel besluit meer kunnen realiseren. Op dit moment is dit de lijn. Als de heer Meijer de lijn anders wil hebben, dan kan hij hierover met de voorzitter een voorstel indienen en dan bekijkt de gedeputeerde of dit een meerderheid haalt.

De gedeputeerde stelt dat dit soort discussies voor hem geen zin hebben. Wil de commissie dergelijke discussies voeren, dan zonder de gedeputeerde.

De heer Meijer vraagt of dit een dreigement is. Woont gedeputeerde Van Lunteren de vergadering niet bij als dit onderwerp terugkomt op de agenda?

Gedeputeerde Van Lunteren geeft aan dat dit geen dreigement maar een belofte is. De heer Meijer kan dan met anderen de discussie aangaan. Spreker heeft er geen behoefte aan om elke vergadering opnieuw met de heer Meijer procedurele discussies te voeren. Dan moet de heer Meijer een voorstel indienen in de Staten, dan kan hij het regelen zoals hij het wil hebben. Zolang de heer Meijer dat niet doet is dat prima. Maar de gedeputeerde verzoekt hem om dan niet zijn tijd te verdoen met discussies die telkens over hetzelfde gaan.

De heer Meijer laat weten dat hij hier op geen enkele wijze in meegaat. Spreker vindt dit geen juiste benadering. Zojuist is aan de orde gesteld dat de vragen hier geagendeerd zouden worden. De gedeputeerde en de voorzitter hebben het voorstel gedaan om het te verplaatsen naar de volgende keer en een aantal punten daaruit te agenderen. Als spreker dan de logische vraag stelt welk deel van het plan dan al definitief is uitgegeven en welk deel niet, vindt hij dit een zotte reactie van de gedeputeerde.

Gedeputeerde van Lunteren laat de heer Meijer weten dat hij alle technische beantwoording kan ontvangen. Commissieleden hebben er recht op om te weten hoe zaken in elkaar steken. Ook zal de gedeputeerde de vervolgvragen hierop beantwoorden.

De heer Meijer stelt echter elke vergadering procedures ter discussie. Spreker wil de heer Meijer meegeven dat, als hij de procedure wil veranderen, hij die vrijheid heeft. Maar dan moet de heer Meijer ook een besluit nemen, dat in de commissie voorleggen en kijken of dit een meerderheid heeft. Spreker verzoekt de heer Meijer om, wanneer dit besluit geen meerderheid krijgt, gewoon door te gaan. Dat helpt ook de voorzitter om een agenda af te kunnen wikkelen.

De heer Meijer noemt hetgeen de gedeputeerde zojuist heeft betoogd een wijze van machtsdenken. De gedeputeerde weet dat hij de coalitie altijd mee heeft. Op deze wijze kan niet een goede gedachtewisseling worden opgezet.

De voorzitter vraagt de andere fracties om een reactie op dit agendapunt.

De heer Hoefnagels reageert op hetgeen de heer Meijer zojuist opmerkte. De heer Meijer mag voor zichzelf spreken, maar als hij zegt dat de gedeputeerde weet dat hij de coalitie altijd mee heeft, vindt de heer Hoefnagels dat een belediging voor de Staten.

De voorzitter betreurt het dat de bespreking van dit agendapunt verzandt in vervelende bewoordingen.

De heer E. de Vries wijst erop dat, als verschillende partijen voortdurend hetzelfde vragen, dat een indicatie zou kunnen zijn dat die partijen niet tevreden zijn met het antwoord. Op het hele dossier mobiliteit, vervoer, openbaar vervoer hebben meerdere partijen in de Staten het idee geen grip te hebben op de materie. Er gaat dus ongelooflijk veel geld in om zonder dat de Staten daar grip op hebben. Voortdurend is het antwoord dat dit zoveel jaar geleden is besloten. De commissieleden stellen echter vast dat bij een heleboel partijen ontevredenheid bestaat over de gang van zaken. De heer E. de Vries begrijpt dat, als elk viaduct en elke kruising tot in den treuren wordt herhaald, men niet verder komt. In een totaalpakket moet men verder. Spreker stelt voor om hier later op een rustig moment op terug te komen en met elkaar te overwegen hoe het pakket mobiliteit moet worden aangepakt. Dit leidt immers tot grote ontevredenheid over de gang van zaken. Zo kunnen de commissieleden niet verder werken met elkaar. De Statenleden vinden het ongrijpbaar en worden daar onrustig van. De gedeputeerde wil iets meer speelruimte, ook op langere termijn. Spreker meent dat de Statenleden 'als wijze mensen' hier uit moeten kunnen komen.

De voorzitter vraagt wat de heer De Vries bedoelt met 'er later op terugkomen'.

De heer E. de Vries legt uit dat hij bedoelt: niet op dit moment. Men moet nadenken over hoe dit moet worden gedaan. Maar het is nu niet het goede moment om rationeel over zaken na te denken. De manier hoe het in het algemeen gaat met het dossier mobiliteit, hoe de Statenleden daar wel of niet controle op hebben, hoe de gedeputeerde daar speelruimte in heeft: de commissieleden stellen nu vast dit het niet goed loopt.

De voorzitter laat de heer E. de Vries weten dat hij altijd een voorstel kan doen.

De heer Fastl stelt dat het aan de Staten is om te begrijpen en te beslissen hoe dit wordt behandeld. Hiervoor is in het verleden een procedure afgesproken. Het is evident dat er onduidelijkheid is over deze procedure, over wat deze BDU-tussenstand inhoudt. In het verleden hebben ook wel discussies plaatsgevonden naar aanleiding van BDU's. Dat betrof dan meestal uitgaven die niet conform verwachtingen waren die in het Mobiliteitsplan werden neergezet. Het is handig om, met het Mobiliteitsplan in de hand, te kijken of de BDU-uitkeringen conform het plan worden uitgevoerd. De gedeputeerde is echter niet degene die daar het antwoord op heeft. Het is goed om hierover een sessie te houden met de griffie. De gedeputeerde mag, maar hoeft daar niet bij te zijn.

De voorzitter stelt voor dat de heren Fastl en De Vries hierover een voorstel formuleren.

De heer Fastl gaat hiermee akkoord.

Gedeputeerde Van Lunteren legt uit dat hij heeft geprobeerd te betogen dat de Statenleden, wanneer het SMPU wordt vastgesteld, opnieuw de kaders vaststellen. Dan hebben de Statenleden alle ruimte om aan te geven hoe zaken moeten gaan. De gedeputeerde wil die discussie graag voeren, het enige dat hij probeert mee te geven is, dat die discussie nu op de verkeerde plaats wordt gevoerd.

Spreker wijst erop dat de heer E. de Vries constateert dat de meerderheid van de commissieleden meent dat het nu niet goed gaat. De gedeputeerde deelt die constatering niet omdat hij dit niet zo breed heeft gehoord als de heer De Vries dit formuleert. De gedeputeerde meent dat er twee partijen zijn die in ieder geval wat onduidelijkheid voelen bij wat hun rol is.

De heer Meijer is van mening dat het niet zo is dat twee partijen dit menen, er is een onderwerp geagendeerd en dat wordt nu weggehaald.

De voorzitter zegt dat de beantwoording op de vragen van de heer Meijer geagendeerd wordt. Dan heeft de commissie alle ruimte om daarover te praten.

De heer Meijer wijst erop dat het voorstel was, dat het punt wordt meegenomen naar de volgende MME-vergadering waar het opnieuw geagendeerd zou worden in aanwezigheid van de gedeputeerde. Vervolgens wordt aan de hand van de beantwoording van de vragen duidelijk hoe de commissie dit op zal pakken.

De voorzitter wijst erop dat de gedeputeerde te gast is bij commissievergaderingen. De gedeputeerde hoeft niet te beantwoorden wat de heer Meijer graag wil.

De voorzitter ziet het voorstel over de bespreking van de onduidelijkheden over dit onderwerp van de fracties van de PvdA en GroenLinks tegemoet.

De heer Hoefnagels sluit zich aan bij de heer E. de Vries. Het is niet zozeer dat het gevoel heerst dat alles niet goed wordt behandeld, maar er is wat ongrijpbaar. Dit heeft ook te maken met zijn eerdere opmerking over de pakketstudies. Spreker had bij de heer E. de Vries aangegeven na te willen denken over hoe de Statenleden beter grip kunnen krijgen op dergelijke zaken.

De voorzitter stelt dat dit aan de commissie zelf is. De voorzitter wacht het voorstel af.

De heer Meijer zou graag een duidelijke conclusie horen over de agendering van de BDU.

De voorzitter wijst de heer Meijer erop dat hij meerdere malen de toezegging heeft gekregen van de gedeputeerde dat de vragen worden beantwoord. Die beantwoording komt in de volgende MME-vergadering op de agenda.

De heer Meijer gaat hiermee akkoord.

De voorzitter rond de bespreking van dit onderwerp af.

Gedeputeerden Van Lunteren en de Vries verlaten de vergadering.

11. Statenbrief leegstand winkelpanden

De heer IJssennagger deelt mee dat zijn fractie dit voorstel steunt.

In de tekst staat 'belanghebbende spelers'. Daaronder verstaat zijn fractie in ieder geval ook de vertegenwoordigers van de detailhandel in de provincie Utrecht en ook gemeenten. Het staat hier niet expliciet, maar gemeenten zijn hier ook nadrukkelijk mee bezig en dat zijn misschien wel de belangrijkste spelers op dit gebied. Spreker dringt erop aan dit op korte termijn te doen. Het eerste voorstel van de Christenunie dateert van drie maanden geleden. Zijn fractie wordt bijna wekelijks geconfronteerd met winkeliers die stoppen.

De heer Peters laat weten dat zijn fractie de hoorzitting steunt. De fractie worstelt met de vraag: provinciale kerntaak versus gemeentelijke taak. Spreker vraagt of ook de commissie RGW wordt uitgenodigd hiervoor, voor de D66-fractie is dit niet enkel een economisch punt.

Mevrouw Nap zegt dat een hoorzitting om bewustwording te creëren geen kwaad kan, maar zij ziet er ook geen meerwaarde in. De CDA-fractie vraagt zich af of het tegengaan van leegstand van winkelpanden een provinciale taak is. Dit is meer een gemeentelijke taak, tenzij men te maken heeft met herinrichting bij stadsvernieuwing of met het uitplaatsen van bedrijven en dat men leefomgeving en kwaliteit van de leefomgeving erbij wil betrekken. Zeker in het kader van de kerntaken ziet haar fractie dit meer als een gemeentelijke taak.

De heer Meijer spreekt zijn steun uit voor de suggestie voor het houden van een hoorzitting.

De heer El Yassini deelt mee dat de VVD-fractie zich aansluit bij de andere fracties. Een hoorzitting kan geen kwaad. Wat de kerntakendiscussie met betrekking tot de winkelpanden betreft: na afloop wordt duidelijk of het raakvlakken heeft met de provincie. Spreker benadrukt dat de hoorzitting zo snel mogelijk plaats zou moeten vinden. Men wordt constant geconfronteerd met deze situatie.

De heer Essousi sluit zich bij de andere fracties aan. De fractie van de PvdA zou actief mee willen denken over welke rol de provincie hier kan spelen. Met name als het gaat over het nieuwe ondernemerschap bij winkels, daarbij denkt spreker aan het nieuwe werken, woon-werkvormen, flexwerken en het gedeeld huren van winkels.

De voorzitter sluit de bespreking van dit onderwerp af.

12. Statenbrief Benoeming commissarissen ontwikkelingsmaatschappij Utrecht

Ter kennisname.

13. Verlagen subsidieplafond Garantiefonds energie Provincie Utrecht

De heer Meijer zal zijn vraag schriftelijk stellen met het oog op de afwezigheid van de gedeputeerde.

14. Uitvoeringsplan Connexion 2011-2012

Ter kennisname.

15. Life Science Incubator

Ter kennisname.

16. Bestuurlijk Toezicht Programma majeure risicobedrijven Regio Midden Oost

Ter kennisname.

17. Overeenkomst bestuurlijk samenwerking project knooppunt Hoevelaken

Ter kennisname.

18. Plan van Aanpak Snelladen

Ter kennisname.

19. Voortgang Port of Utrecht (VERDER-besluiten)

Ter kennisname.

20. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.

Bijlage 1

Inspreektekst van de heer G. van der Meulen tijdens de vergadering van P.S. Utrecht, Statencommissie MME d.d. 9 januari 2012.

‘Dank u wel,

de gemeente Utrecht heeft het plan opgevat om op bedrijventerreinen Lage Weide 8 tot 14 windmolens te plaatsen van ieder om en nabij de 150 meter hoog. Laat ik duidelijk zijn, de omwonenden van Lage Weide zijn een voorstander van de ontwikkeling van duurzame vormen van energie. Echter, wij plaatsen onze vraagtekens bij het plan van de gemeente Utrecht. De milieueffecten zullen te zijner tijd wel in een milieueffectrapportage aan de orde worden gesteld, maar wij willen u in het bijzonder een drietal inhoudelijke aspecten voorhouden. Zaken waarover wij onze twijfels hebben en die wij graag met u willen delen. Overigens, het gaat hierbij om een drietal zaken die niet specifiek zijn voor de gemeentelijke ambities voor windenergie op Lage Weide. Ze gelden in feite voor alle duurzame energieprojecten in onze mooie provincie.

1. Businesscase is negatief en drijft bovendien voor een belangrijk deel op subsidies

De gemeente heeft tot op heden geen businesscase kunnen overleggen. Dus, wat zijn nu de investeringen, kosten, opbrengsten en aannames op basis waarvan het project ondernomen wordt? De Buren van Lage Weide hebben daarom, op basis van de expertise en de gegevens van een groot energieproducerend bedrijf, een eigen businesscase opgesteld. Wat blijkt? De businesscase leidt helaas over een productieperiode van 20 jaar tot een negatief resultaat. Dit ondanks de bijna 20 miljoen Euro die in die periode aan subsidie in het project wordt gepompt. Bovendien, zo denken wij, is hier nog sprake van een voorzichtige inschatting, want:

- De gemeente rekent met een windrendement van 25% terwijl het BDS gemiddeld de afgelopen zes jaar komt op een windrendement van 22%.
- Het beoogde gebied ligt in een relatief windluw gebied. Oftewel, het werkelijke windrendement is waarschijnlijk lager dan 22%. Eerder wellicht 20%.

2. Woningwaarden komen onder druk te staan door nabijheid van de windmolens

Voor het project is geen deugdelijke maatschappelijke kosten- en batenanalyse uitgevoerd waarin alle maatschappelijke en financiële effecten van het windmolenpark zijn meegenomen. Oftewel, in de toekomstige besluitvorming wordt in Utrecht geen rekening gehouden met de - in onze ogen - forse kapitaalvernietiging die door de afnemende woningwaarden in de direct aangrenzende woongebieden zal optreden. Want op grond van jurisprudentie van meerdere rechtszaken blijkt dat de WOZ-waarde van woningen daalt. Namelijk:

- 0-200 meter: 35%
- 200-400 meter: 25%
- 400-600 meter: 15%

Het laat zich raden wat de dalende woningprijzen betekenen voor de WOZ-opbrengsten van de gemeente Utrecht. Of, en niet in de minste plaats, wat het betekent voor de woningwaarde van de woningbezitters.

3. Ondeugdelijk locatieonderzoek uitgevoerd

Het uitgevoerde locatieonderzoek voor de potentiële windlocaties in Utrecht, in ieder geval Lage Weide, raakt in feite kant noch wal. Was het locatieonderzoek op basis van de eigen uitgangspunten van de gemeente Utrecht en het Handboek Riscozonering Windturbines

uitgevoerd, dan kom je tot de eenvoudige conclusie dat er feitelijk geen beschikbare ruimte is om een windmolen neer te zetten op Lage Weide, laat staan 14.

Concluderend

Duurzame energie is prima. Maar laten wij alstublieft met zijn allen met beide benen op de grond blijven staan en niet blind en hongerig achter de worst van duurzame energie aanrennen. Met gezond boerenverstand en de realiteit onder ogen willen zien, moeten wij op een evenwichtige wijze duurzame energie in onze maatschappij een kans geven. Maar wel vanuit het simpele perspectief van:

- Een gezonde, afgewogen businesscase
- Rekening houdend met alle maatschappelijke effecten, zowel positief als negatief
- Gebaseerd op een deugdelijk, steekhoudend locatieonderzoek

Dit geldt niet alleen voor de windplannen op Lage Weide, maar zeker voor alle duurzame energieprojecten in de provincie Utrecht!

Ik dank u wel.'

Bijlage 2

Inspreektekst van de heer G. Cats tijdens de vergadering van P.S. Utrecht, Statencommissie MME d.d. 9 januari 2012.

Inleiding

Namens het Kracht van Utrecht initiatief^[1] heeft de heer Korff de Gidts een brief gestuurd aan de minister van Infrastructuur en Milieu en u hebt daarvan een afschrift ontvangen. Die brief is een verzet tegen de plannen van de minister om de maximumsnelheid op snelwegen in Utrecht te verhogen en een pleidooi om de maximumsnelheid rondom de stad te verlagen naar 80 km/u. De argumenten voor een verlaging van de maximumsnelheid zullen u in algemene termen wel bekend zijn: een beter leefmilieu (qua luchtvervuiling en lawaai) in de omgeving, een hogere recreatiewaarde voor de landgoederen, minder verkeersongevallen. Met nadruk wijzen wij erop dat ook de doorstroming verbetert omdat de snelheidsverschillen kleiner worden. De aanleg en het onderhoud van de wegen wordt er goedkoper op. De voordelen van een hogere maximumsnelheid (lekker hard rijden en minder reistijd) treden alleen op als er weinig verkeer is omdat immers bij veel verkeer er juist meer filevorming is: van die voordelen genieten dus maar heel weinig mensen.

Gezondheidsschade door verkeer

Ik wil u eerst de ernst van de situatie schetsen, waarbij ik mij beperk tot de gezondheid van omwonenden. Zo'n 10% van de Nederlanders sterft aan de gevolgen van het verkeer^[2], maar in het midden van het land ligt dat op 20%. In sommige woonwijken komt de luchtvervuiling dicht bij de Europese norm en die is zo ruim gesteld, dat binnen de norm de sterfte zelfs kan oplopen tot 30%. Uit recent onderzoek is gebleken dat de grootste gezondheidsschade ontstaat door die componenten die vooral door verkeer worden uitgestoten, te weten het allerfijnste stof, ook wel elementair koolstof (EC), roet of zwarte rook genoemd. Terwijl het grovere PM₁₀ redelijk homogeen verdeeld is over het land, vind je de hoogste concentraties EC en daarmee ook de grootste gezondheidsschade langs de drukke wegen, met name de snelwegen rond de stad Utrecht dus.

Europese normen en maximumsnelheid

De uitstoot van auto's die 120 km/u rijden is minstens tweemaal groter dan van auto's die 80 km/u rijden. Als de plannen van de minister om wegen van 100 naar 120 te brengen worden omgedraaid om van die wegen 80 km/u te maken, wordt het aantal slachtoffers dus gehalveerd. De minister beoordeelt de haalbaarheid van haar plannen aan de hand van de norm voor PM₁₀. In PM₁₀ zie je die halvering niet terug, omdat PM₁₀ niet zo sterk aan verkeer gerelateerd is als het werkelijk schadelijke EC. Daarmee is die PM₁₀ norm dus ongeschikt om de gezondheidsschade beperkt te houden. (Overigens is het discutabel het beleid erop te richten de ruimte die een norm toelaat op te vullen, waar die norm ertoe kan leiden dat 30% van de bevolking eraan overlijdt).

[1] Het Kracht van Utrecht Initiatief bestaat uit een groep betrokken experts, die samenwerken aan oplossingen voor de samenhangende regionale problemen op het gebied van ruimtelijke ordening, mobiliteit, milieu en gezondheid. Zie ook www.krachtvanutrecht-initiatief.nl

[2] In uw Provinciaal Milieubeleidsplan staat ten onrechte dat het risico op overlijden door luchtvervuiling vergelijkbaar is met dat door verkeersongevallen (pagina 12). Als dat waar zou zijn, dan zouden circa 700 mensen overlijden aan luchtvervuiling en die zouden samen ervoor zorgen dat de Nederlanders gemiddeld een jaar korter leven (PM, pagina 12). Een eenvoudige rekensom zegt dan dat die 700 slachtoffers gemiddeld 200 jaar te vroeg zouden overlijden. Dat kan dus niet waar zijn. In werkelijkheid is het risico op overlijden door luchtvervuiling circa 30 maal groter dan door verkeersongelukken.

De rol van de provincie

Het Kracht van Utrecht Initiatief heeft u een kopie van de brief gestuurd omdat ook de provincie een belangrijke rol kan spelen in dezen, zelfs al gaat het hier om Rijkswegen. Het moet voor de provincie ontoelaatbaar zijn dat het genot van enkele automobilisten gesteld wordt boven de gezondheid van een zeer groot deel van haar bevolking. De rol van de provincie moet dan ook zijn om al het mogelijke te doen om de maximumsnelheid niet te verhogen of, beter nog, te verlagen tot 80 km/u. Ik denk in de eerste plaats aan het uitoefenen van invloed, bijvoorbeeld in het UVVB. Voorkom dat de minister zich kan beroepen op ‘bestuurlijk draagvlak’. Het verhogen van de maximumsnelheid past geheel niet in uw ‘Ambitie: Het verbeteren van de Utrechtse luchtkwaliteit, leidend tot een zodanige luchtkwaliteit in Utrecht dat de effecten op volksgezondheid en vegetatie minimaal zijn’ (citaat uit uw Provinciaal Milieubeleidsplan).

Een andere manier van invloed uitoefenen is het geven van goede voorlichting omtrent gezondheidsrisico’s door verkeer aan uw burgers^[3]. Vele leken in Utrecht zijn zich niet bewust van de werkelijke situatie. Wellicht is het voor de meerderheid van de bevolking gemakkelijker te accepteren dat de overheid autorijden minder aantrekkelijk wil maken als zij wel de gevaren kennen.

Tenslotte heeft de provincie natuurlijk een directe invloed waar het gaat om de NRU.

Bereikbaarheid en mobiliteit

Hoewel dus de provincie omwille van de gezondheid van haar bevolking een rol kan én moet spelen om autorijden minder aantrekkelijk te maken, kan de provincie toch bereikbaarheid en mobiliteit bevorderen. Dit past binnen uw Provinciaal Milieubeleidsplan: stimuleer schonere vormen van vervoer (fiets en OV, schonere bussen). Het geldt dat vrijkomt door snelwegen niet aan te leggen kan daarmee nuttiger besteed worden. Mobiliteitsstudies hebben aangetoond dat de stad Utrecht beter bereikbaar wordt als de autobereikbaarheid wordt afgeremd, door de verbeterde toegang voor OV, fiets en voetganger.

De realiteitswaarde van een ambitie om automobiliteit om te buigen naar minder of andere mobiliteit wordt steeds meer onderkend. Ik wijs op een omslag in denken bij de Kamer van Koophandel en de Utrecht Development Board (open brief http://www.utrecht.nl/images/Gemeenteraad/ria_2012_01_17/UDB_openbrief_dec2011.pdf) en op ‘Het kan dus tóch anders’, een toekomstvisie geschetst door Maarten Keulemans (Volkskrant, 7 januari 2012).

De provincie Utrecht heeft de potentie om hieraan stevig bij te dragen. Doe dat!’

^[3] Bij agendapunt 7 behandelt u vandaag een verlenging van het PMP. Zoals in voetnoot 2 is uiteengezet bevat de tekst een fout. In het kader van juiste voorlichting aan uw burgers stel ik voor dat u de onderhavige tekst op pagina 12 aanpast.